

Četvrtak, 10. juli 2008. godine

Svedok Zdravko Janić

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.02 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA ORIE: Dobro jutro svima. Gospodine sekretare, molim vas, najavite predmet.

sekretar: Dobro jutro, časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici. Ovo je *Predmet IT-06-90-T, Tužilac protiv Ante Gotovine i drugih.*

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare. Prvo, moram da ispravim nešto u zapisniku. Kada je Pretresno veće donelo odluku o usvajanju u spis dve izjave, naime, jedne izjave i video snimljenog razgovora, zaboravio sam da dodam da se video snimak takođe usvaja u spis i to ne strogo na osnovu Pravila 92ter, jer Pravilo 92ter ne govori o video zapisu, ali je, naravno, blisko povezan sa transkriptom razgovora koji se usvaja pod istim brojem dokaznog predmeta, koji, dakle, obuhvata i video snimak i transkript razgovora. Gospođu Mahindaratne, da li ste spremni da nastavite?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Mahindaratne: Da, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Onda izvolite. I želeo bih da vas podsetim, gospodine Janiću, da ste još uvek vezani svečanom izjavom koju ste dali na početku vašeg svedočenja, naime, da ćete govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, samo želim pojašnjenje, da li mogu ... mogu li tražiti produženje vremena za ispitivanje? Tražim uputstva Pretresnog veća. Napravila sam grešku u smislu procene vremena, i bila bih vam zahvalna ako bi moglo da se dodeli produženje vremena, bar tokom prve sesije. Ja ću dati sve od sebe da završim u roku od sat vremena...

SUDIJA ORIE: Da, pokušajte da završite za sat vremena, ako to bude malo više, Pretresno veće neće vas odmah prekinuti. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući. Gospodine sekretare, molim vas da nam predočite dokument koji nosi broj 5222.

svedok: Zdravko Janić

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽITELJKA MAHINDARATNE - NASTAVAK

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, da li možete da objasnite ... vidite dokument koji je već na ekranu. To je još jedno naređenje koje je izdao gospodin Markač 6. decembra 1999. godine jedinici *Lučko* za slanje oružja na popravak i otpis. Možete li da nam objasnite: kada se oružje otpisuje, šta se događa s njim? Da li se uništava ili čuva na nekom mestu?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Mogu objasniti. Obzirom da sam trenutno ja zapovjednik specijalnih postrojbi u MUP-u, mogu reći da potpuno radim na isti način, a to je da kada oružje neko bude neispravno ili se sumnja da je neispravno ili se obavljaju redovni tehnički pregledi oružja godišnje, tada imamo dva postupka. Jedan je, dakle, ono neispravno oružje koje ... koje je neispravno, ono se ide na ... ono se popravlja ako je to moguće. A ono koje je tehnički neispravno, postoji na razini cijelog Ministarstva unutarnjih poslova jedna komisija, povjerenstvo, koje onda otpisuje to oružje, i to oružje se onda uništava, ne. Ne skladišti se, nego se uništava. Takav je postupak bio i tada, takav je postupak istovjetni i sada. Dakle, oružje koje se može popraviti, ono se popravlja a koje je ... recimo, oružje koje ima nagriženu cijev ... koje ima nagriženu cijev i više se ne može popraviti, to oružje se otpisuje i kao takvo, kada se skupi neka količina, ono se uništava komisijski.

SUDIJA ORIE: Pretresno veće nema ovaj dokument na engleskom jeziku na svojim ekranima. Ne znam da li postoji nekakvo objašnjenje za to. Moj BHS još uvek nije tako dobar da...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, meni se učinilo da je engleski primerak učitao u sistem elektronske sudnice. Zapravo, videla sam ga sinoć.

sekretar: Časni Sude, trenutno nema prevoda na engleski jezik u sistemu elektronske sudnice.

SUDIJA ORIE: Da li imate kopiju na papiru negde u blizini?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Imam ja, gospodine predsedavajući.

SVEDOK JANIĆ: Još bih napomenuo, ako mogu, da, dakle, na ovakav način i sve druge službe u Ministarstvu unutarnjih poslova otpisuju i razdužuju neispravno oružje, dakle, ne samo specijalna policija. Plava policija, kriminalistička policija, dakle, kompletna policija, Ministarstvo unutarnjih poslova na isti način, po istom planu, ovaj, rade tehničke preglede, popravke i otpisivanje oružja. Mi smo samo dio tog sustava bili tada, a tako je i sada.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, sada vidimo engleski prevod u našem sistemu elektronske sudnice.

SUDIJA ORIE: Da. Hajde da se ne zadržavamo mnogo oko toga...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, mogu li da ponudim ovaj dokument u spis.

SUDIJA ORIE: Da li ima prigovora? Nema. Onda, gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će postati dokazni predmet Tužilaštva broj P578.

SUDIJA ORIE: Samo da bih ja shvatio, gospođo Mahindaratne, ovo služi samo da bi se pokazalo kako sistem funkcioniše, zar ne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsjedavajući. Sinoć sam predložila i druge povezane dokumente za koje ćemo uputiti zahtev Pretresnom veću nešto kasnije.

SUDIJA ORIE: U redu. Uradite tako. Dakle, gospodine sekretare, rekli ste da je to dokazni predmet Tužilaštva broj P578. Dokazni predmet Tužilaštva broj P578 primljen je u spis. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, sada molim dokument broj 770.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, dozvolite mi da vas uputim na 65. paragraf vaše izjave iz 2004. godine. U 65. paragrafu kažete da ste bili zaduženi za operacije pretraživanja terena na području planine Promina 26. avgusta 1995. godine. I tu ste opisali tu operaciju. I onda kažete da je jedinica *Lučko* takođe bila uključena u tu operaciju i da je gospodin Čelić komandovao operacijom. A vi kažete: "Sećam se da sam gotovo odmah nakon početka operacije obavešten od strane pripadnika jedinice *Lučko* da je došlo do sukoba sa dva neprijateljska vojnika i da su otvorili vatru. Čuo sam eksplozije i pucnjave". A u 66. paragrafu vi kažete: "Po dobijanju ove informacije mogao sam da vidim da je nešto u obližnjem selu zapaljeno. Takođe sam obavešten da se koriste ručni raketni bacači, kao i da je ovo selo u blizini pruge kojom je trebalo da prođu predsednik Tuđman i brojni diplomati u *Vozu Slobode*. Kontaktirao sam Mladena Markača koji se tada nalazio u Kninu. Tražio sam da dođe i da pomogne lično u toj situaciji. On je stigao na kraju operacije i ja sam mu rekao da je došlo do sukoba i da su se dvojica terorista provukla. On je pitao kako su se kuće ..."

prevodioci: Molimo tužiteljku da govori sporije.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: "On je pitao kako su se kuće zapalile i nije bio zadovoljan što se to dogodilo. On je rekao da će se sprovesti istraga o spaljivanju kuća. Pripadnici jedinice *Lučko* rekli su da je uzrok požara na kućama korišćenje raketnog bacača". Gospodine Janiću, kada ste dobili tu informaciju od

gospodina Čelića, da je, naime, došlo do incidenta, da li ste otišli u to selo gde su gorele te kuće?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Nisam tada, iste sekunde. Kasnije sam otišao.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I bilo je to selo Ramljani. Možda sam pogrešno izgovorila ime. Znae na koje selo mislim?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A kada ste kasnije otišli tamo, koliko kuća je spaljeno? Šta ste uočili?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, bilo je spaljeno nekoliko gospodarskih objekata. Možda jedna kuća, ali nisam siguran točno. Ja nisam prošao kroz cijelo selo. Samo sam došao na ulaz i vratio se.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Rekli ste da ste odmah kada ste dobili informaciju zvali gospodina Markača i da je gospodin Markač tamo došao. Da li je gospodin Markač došao u Ramljane? Rekli ste da je bio nezadovoljan što su te kuće spaljene. Da li je otišao u selo i video te zapaljene kuće? Oh, izvinjavam se, rekli ste nekoliko privrednih objekata i jedna kuća?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Gospodin Markač je kasnio. On je došao dosta kasno, tako da on nije išao u selo. Ovaj, sve informacije koje je on imao o tome šta se tamo desilo, dobio je od mene. On je u biti ... ja sam ovdje, to mi bode oči, napravio jednu pogrešku, ovaj, on je kasnio, obzirom da su ... da mi je njegov vozač rekao da su bili u Gračacu a ne u Kninu. Dakle, zato je kasnio. Da je bio u Kninu, došao bi odmah. Ali oni su kasnili, tako da zbog kašnjenja već je pretraga bila gotova u potpunosti kada je on došao, ovaj, i onda, dakle, na drugoj strani ...

prevodioci: Prevodioci ljubazno mole svedoka da govori sporije.

SUDIJA ORIE: Gospodine, stvarno morate da govorite sporije jer prevodioci ne mogu da vas prate. Dobro bi bilo da ponovo počnete. Rekli ste: " Gospodin Markač je kasnio. On je došao dosta kasno, tako da on nije išao u selo. Sve informacije koje je on imao o tome šta se tamo desilo, dobio je od mene." A onda ste govorili o nekoj grešci. Molim vas, nastavite odatle.

SVEDOK JANIĆ: Pa, ja sam mislio da je gospodin Markač tada bio u Kninu, međutim, on je tada bio u Gračacu, zato je i kasnio, i zbog toga i nije stigao na vrijeme u trenutku kada su se te stvari dešavale, nego je stigao tek kada je ta akcija tog dana bila gotova, ne, na sastanak koji sam ja upriličio na kraju, ovaj, te akcije sa ljudima koji su sudjelovali. Obzirom da se desilo ... dakle, da se desio taj oružani sukob i ja sam imao potrebu, kao zapovjednik te akcije, obzirom da je bio ... da je sljedio *Vlak Slobode* a područje je bilo neposredno uz tu komunikaciju, htio sam da se general osvjedoči, da vidi o čemu se radi, obzirom da je nedvojbeno bio sukob i da je paljevina nedvojbeno izazvana uporabom ručnih raketnih bacača. Dakle, ja nisam sumnjao u izvješća zapovjednika koji su mi to javili. Međutim, zbog osjetljivosti područja, htio sam da se i on uvjeri u to isto u što sam

se ja uvjerio. Kada sam rekao da je general bio nezadovoljan, naravno da je morao biti nezadovoljan jer je to moglo izazvati i određene probleme u vrijeme prolaska *Vlaka Slobode*. I na tom sastanku on je izrazio, dakle na sastanku sa ljudima koji su sudjelovali u toj akciji, on je izrazio nezadovoljstvo i izjavio je da će on obaviti određene istražne radnje, kako bi utvrdio da li je stvarno bilo tako kako je rečeno. Kasnije, prije odlaska, dakle, prije nego što smo se razišli na tom području, general je mene zadužio da još jednom provjerim sve te informacije, da obavim razgovore sa zapovjednikom iz AT *Lučko* i zapovjednicima vodova, da još jednom provjerim da li je točno tako bilo kakav je podneseni izvještaj, i ja sam, nakon obavljenog razgovora sa svima, utvrdio da je baš tako i bilo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, ako bih samo mogla ... to je potrajalo nešto vremena, ja bih vas uputila na beleške iz vašeg razgovora. I to je treći deo dokaznog predmeta Tužilaštva broj P553, konkretno, transkript 5309, na 43. stranici. Vi tu kažete, želim da vas uputim na incident, ne želim da gubimo vreme čitajući sve to. Vi kažete negde u redu... u sredini... negde u 14. redu: "I pošto sam znao da je general Markač bio na tom području u to vreme, samo da bih bio siguran da neće biti nikakvih problema zbog *Voza Sloboda*, ja nisam sumnjao niti u jednom trenutku da su ljudi zloupotrebili svoju moć ili zloupotrebili silu ili nešto slično, samo sam pozvao generala Markača koji je bio na tom području, i znao sam da je mogao da dođe tamo za otprilike 20 minuta, da odemo tamo zajedno i vidimo šta se dogodilo, samo da bih bio siguran da neće biti nikakvih problema vezano za *Voz Slobode* sutradan. I pošto je moj nadređeni bio u to vreme na tom području, general Markač, mislio sam da bi bilo razborito da ga pozovem". Onda vam je postavljeno pitanje: "Da li znate gde je gospodin Markač u to određeno vreme bio na području?" Odgovor: "Ne, ne znam, i mislim da je gospodin Markač kasnije došao na lice mesta, odnosno na to područje. Da, naravno, nakon što sam ga pozvao da dođe". Onda dalje kažete: "Mislim da je razlog zašto je bio u tom području to što je tamo bila kao neka mala pozornica gde se Tuđman slikao sa svim generalima. Znao da je izašao iz voza. I tamo je otišao." Dakle, gospodine Janiću, ja samo pokušavam... možda ste zaboravili, jer je prošlo dosta vremena, rekli ste da ste u vreme kada ste čuli od vozača generala Markača, da je on bio u Zagrebu. Vi ste to rekli 2004. godine, a 2005. godine ste rekli da je gospodin Markač bio na tom području, i vi ste ga onda pozvali i rekli ste da ste znali da bi mogao da dođe u roku od 20 minuta. Šta je od svega ovoga tačno?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Niste me razumjeli. Ja nisam rekao da je on bio u Zagrebu sada, nego da je bio u Gračacu, ne. Ja sam mislio da je on tada bio u Kninu, obzirom da je Knin blizu, tada bi i mogao doći za 20 minuta. On je došao za nekoliko sati. Bilo mi je čudno što nije mogao iz Knina doći za nekoliko sati. Tada mi je vozač rekao da je bio u Gračacu. Evo, to je ... to je istina. Nije bio, dakle, u Zagrebu, nego u Gračacu. To je isto to područje, šire malo, ali nije bio u Kninu, nego u Gračacu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Oprostite, moja greška. Ja sam rekla Zagreb umesto Gračac.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Činjenica je da je *Vlak Slobode*, dakle, glavna stanica njegova je bila u Kninu, i svi generali, obzirom da je završila pobjedonosna operacija, svi

generali su tamo dobili određene počasti od predsjednika, pa tako i general Markač i svi časnici niži koji su bili ... koji su rukovodili operacijama su bili tamo na određenoj proslavi, ne. Tako da je to bio razlog dolaska generala, svih koji su bili u *Operaciji Oluja*, na proslavu u Knin.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, kažete na 46. stranici da ... prvo vam je postavljeno pitanje: "Jeste li bili prisutni kada se gospodin Markač obratio pripadnicima jedinice *Lučko*?" Odgovor: "Da". Dakle, kom pripadniku jedinice *Lučko* se obratio gospodin Markač? Da li se obratio komandantu, gospodinu Čeliću, koji je komandovao operacijom ili nekom specijalnom instruktoru ili nekom konkretnom pripadniku? I ...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, jedinica je bila mala. Ona je tada imala negde tridesetak, 35 ljudi tamo, njima se obratio, svima zajedno. Ali bili su tamo i ostali pripadnici ostalih jedinica, ne. To je bilo područje neposredno pred odlazak gdje su bila vozila i svi su, u principu, svi ljudi koji su bili u toj akciji toga dana bili su tamo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U 50. paragrafu postavljeno vam je pitanje: "Da li se sećate da ste videli gospodina Markača koji se, gotovo licem u lice svađao sa gospodinom Drljom?" Vaš odgovor je glasio: "Mislím, ja sam, ja sam čuo, znate, ali ne mogu da kažem šta su govorili njih dvojica. Mogao sam da čujem da je gospodin Drljo nešto mrmljao, ali nisam bio dovoljno blizu da čujem šta njih dvojica govore". Vi se smeškate, gospodine Janiću, dok ja to čitam. Da li se sećate tog incidenta?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, sjećam se na isti način kao što sam izjavio 2005. godine. Dakle, vidio sam da nešto komuniciraju ali nisam čuo riječi.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li je to bio neprijateljski razgovor? Da li je vama izgledalo da je razlog što se gospodin Markač obraća gospodinu Drlji na taj način zbog tog incidenta kada su zapaljene zgrade u Ramljanima?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, ne mogu na to odgovoriti. Nisam čuo o čemu su pričali, ne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li znate, gospodine Janiću, da li su u bilo koje vreme posle ovog incidenta gospodin Drljo ili bilo koji pripadnik jedinice *Lučko* ispitivani u vezi tog incidenta, ili da li su izrečene disciplinske mere protiv bilo kog pripadnika jedinice *Lučko*?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, gledajte, 26. ... sve što se dogodilo 26., ja kao zapovjednik, nakon što sam dodatno utvrdio ... obavio razgovore sa zapovjednicima vodova i zapovjednikom jedinice, utvrdio sam da nije bilo nikakvih prekoračenja ovlasti, i to nisam tretirao kao nikakav incident. Tako da i nije bilo razloga za poduzimanjem nekakvih stegovnih postupaka.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li vam je gospodin Čelić podneo izveštaj u vezi sa tim incidentom?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kada ste išli u arhiv, gospodine Janiću, da li ste tamo našli izvještaj gospodina Čelića od 26. avgusta?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Mislim da da. Mislim da da. Izvješće je bilo istovjetno pismeno usmenom izvještaju ,ali na temelju tog njegovog pismenog ja sam i sastavio svoje izvješće koje je bilo, dakle, potpuno regularno, predano u stožer u Gračacu, i to bi to bilo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kažete da ste vi svoj izvještaj poslali štabu u Gračacu i to onako kako je bilo uobičajeno. U 67. paragrafu vaše izjave iz 2004. godine, to je dokazni predmet Tužilaštva broj P552, gospodine Janiću, kažete da niste, kada ste tražili u arhivi pronašli svoj izvještaj o toj akciji, niti bilo koji drugi izvještaj, osim onog koji je general Markač poslao Glavnom štabu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim vas dokument broj 1856. Oprostite, gospodine predsjedavajući, nisam uspela da prethodni dokument koji nosi broj 770 ponudim u spis, ali uradiću to posle ... ne želim da stvaram zabunu.

SUDIJA ORIE: Zahvalni smo vam zbo toga. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, da li je ovo dokument koji ste videli u arhivi u vezi ove operacije? Ovo je izvještaj gospodina Markača.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Mislim da da. Možete li dignut' da vidim dole do kraja. Ili ja to mogu ovdje ... pa, ne znam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molim vas pokažite drugu stranicu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim vas pokažite nam drugu stranicu.

SVEDOK JANIĆ: Da, ovaj dio koji se odnosi na AT *Lučko*, gdje se desio ovaj oružani sukob, je identičan mom izvješću koji je meni podnesen. I tu ne vidim ništa sporno. To je bilo potpuno regularno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, želela bih da se ovaj dokument usvoji u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Nema prigovora. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će postati dokazni predmet Tužilaštva broj P579.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P579 primljen je u spis. Prethodni dokument nije ponuđen u spis ili nije još uvek ponuđen, nije mi u ovom trenutku sasvim jasno u čemu je njegova relevantnost. Da li možete kasnije o tome nešto da nam kažete?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ja ću sada odmah pokrenuti to pitanje, gospodine predsedavajući, dok smo još na ovoj temi. Gospodine sekretare, mogu li ponovo da pozovem dokument broj 770.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, ovo je informacija koju je poslao gospodin Markač ... tu se kaže, Vojnoj oblasti Split i isturenom komandnom mestu Knin, u vezi sa aktivnostima koje su se dogodile 26. avgusta 1995. godine. Da li se to odnosi na operaciju o kojoj smo upravo razgovarali, na operaciju u ... u blizini planine Promina. I da li se odnosi na selo Ramljane o kom smo upravo govorili?
SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A da li možete da objasnite, odnosno, da li znate zašto se ovde spominje izmešteno komandno mesto Knin?
SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Ne znam to. Nemam pojma.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, želela bih da se ovaj dokument usvoji u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Nema prigovora. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će postati dokazni predmet Tužilaštva broj P580.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P580 primljen je u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, još jedno pitanje. Pre svake operacije, da li je dolazilo do razmene informacija, kao što je ova, dakle, između specijalne policije i relevantnih komandi Hrvatske vojske na tom području i bilo kojih drugih vlasti? Da li možete da mi odgovorite na to?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, svakako. Ovaj, mi smo i naše, dakle, mi kao specijalna policija, mi smo i naše te akcije pretrage planirali na temelju obavještajnih informacija, na temelju informacija ... na temelju informacija zbornih područja, na temelju zahtjeva određenih zbornih područja, da se na njihovom području, po informacijama koje oni imaju i kojima raspolažu, kreću razbijene skupine neprijateljskih vojnika, da se nalaze minska polja, da se nalazi ostavljeno teško oružje, i onda na temelju tih informacija koje su se sve sljevale u Odjel unutarnje kontrole specijalne policije, koji se bavio tim obavještajnim radom i obavještajnom analitikom i koji je izrađivao sigurnosne prosudbe, na temelju tih sigurnosnih prosudbi Odjela unutarnje kontrole su se onda i planirale te pojedine aktivnosti. Takav je bio sustav. Dakle, mi se nismo ... mi nismo proizvoljno išli u neku od akcija, nego smo na temelju tih ozbiljnih sigurnosnih

prosudbi, odnosno, obavještajnih analiza svih podataka o pojedinim sigurnosnim problemima pojedinog područja.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Hvala na odgovoru.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim da se pokaže dokument broj 1050. I ovo je u stvari, gospodine predsjedavajući, dokument koji sam direktno preko Tužilaštva predložila na usvajanje, ali, međutim, pošto je na prvoj stranici malo teško razumeti, zamolila bih svedoka za razjašnjenje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, da li možete da mi kažete, samo želim da identifikujete da li je ovo ... ili da potvrdite da li je, u stvari to izveštaj o operaciji čišćenja od 26. avgusta 1995. godine. Radi se o vrlo neformalnom, rukom pisanom izveštaju, a izdat je iz Krapine, i izvinite na izgovoru, Zagorja, Z-a-g-o-r-j-a, je li to tačno? Nismo u mogućnosti da to identifikujemo na prednjoj stranici ovog dokumenta, ali verovatno ćete vi biti u mogućnosti da to uradite.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Možete li okrenuti, odnosno, da vidim kraj izvješća. Pa, da. To bi to bilo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, to je jedna od jedinica koja je učestvovala u toj operaciji u području planine Promina 26. avgusta, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je, da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, želela bih da se ovaj dokument usvoji u spis. I radi se o dokumentu koji je uključen u zahtev koji smo podneli sinoć, kasno naveče.

SUDIJA ORIE: S obzirom da nema nikakvih prigovora, dokument se prima u spis, ali prvo treba da dobijemo broj. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će postati dokazni predmet Tužilaštva broj P581.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P581 primljen je u spis. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim da nam pokažete dokument koji nosi broj 3506.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dok čekamo taj dokument, gospodine Janiću, da li su vas ispitivali iz odeljenja Ministarstva unutrašnjih poslova o incidentu u Gruborima 2004. godine, u sklopu istrage koju je pokrenulo Opštinsko Tužilaštvo Šibenik 2001. godine? Da li se sećate toga?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam po čijem nalogu, ovaj, ali jesam tijekom 2004. godine u Upravi kriminalističke policije, ovaj, ispitivan vezano uz te navode,

nekoliko soba dalje od inače kancelarije u kojoj ja radim, ne. Da, dakle, bio sam ispitivan, da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A tokom tog razgovora, da li su oni bilo šta zapisivali? Drugim rečima, zamolila bih vas da pogledate dokument koji je sada pred vama, i ako možete da mi kažete da li je to, zapravo, transkript vašeg razgovora ili beleška o tom razgovoru?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, morao bih ga u cijelosti pročitati, al' ga prvi put sada vidim.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Nisam ni mislila. Zato bih vas zamolila da ga pogledate i da nam kažete da li to odgovara istini.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Možete li dignuti, molim vas. Može dalje. Može dalje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Mislim da treba da se pokaže sledeća stranica. Da.

SVEDOK JANIĆ: Ok. Pročitao sam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I da li se slažete da je tačno zapisan vaš razgovor sa kriminalističkom policijom Ministarstva unutrašnjih poslova 2004. godine?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, gledajte, tada kada je vođen razgovor sa mnom na temelju kojeg je napravljena ova bilješka, razgovor nije ni sniman, niti je vođen zapisnik o razgovoru. Dakle, ovo je interpretacija razgovora koji je taj policijski službenik učinio nakon razgovora. Tako da baš nije precizan u potpunosti, niti sam ja dobio na uvid ni na potpis tu službenu bilješku. Tako da u načelu ta bilješka u svom sadržaju ne mijenja ništa od mojih iskaza ranije i kasnije. Ali, ovaj, nije precizna u svim detaljima i nije ... kontekst nekih detalja nije ono što sam ja govorio, ne. Pretpostavljam da je policijski službenik, on je to po sjećanju radio, tu službenu bilješku i nije bio precizan baš u svemu. I drugo, ako smijem reći da obzirom da sam još uvijek u policiji, ovakve službene bilješke se ne mogu koristiti u sudskom postupku. U hrvatskom pravosuđu se izuzimaju iz spisa ... takve službene bilješke. Ne mogu biti dokazi nekakav predmet ili nešto. Evo, htio bih dati samo to upozorenje. Ne znam kako je ovdje, ali kod nas je tako.

SUDIJA ORIE: Da li gledate mene, gospodine Janiću? Ovaj Sud nije vezan za bilo koji domaći pravni sistem kada su u pitanju dokazi i kako ćemo se baviti njima. Cenim vaše interesovanje za krivični postupak. Istovremeno, zamolio bih vas da se koncentrišete na pitanja. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, želim da ponudim ovaj dokument u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Imam prigovor na to, časni Sude. Šta je osnova da se ovaj dokument uvodi u spis, jer ovo nije izjava svedoka koji ovde sedi ispred nas. Ovo je

beleška koju je napisao policijski službenik Policijske uprave u Zagrebu. Dakle, mislim da bi bila odgovarajuća osnova kada bi se razgovaralo o ovom dokumentu sa policajcem koji je autor te beleške.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, svedok je potvrdio da je ovo beleška koja je napravljena na osnovu razgovora između njega i policajca. A što se tiče eventualnih nepreciznosti, Odbrana može da istražuje netačnosti u toku unakrsnog ispitivanja. Ja sam omogućila da se ovaj dokument prihvati u spis.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, nisam ...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Znam, reagujem samo zbog opšte prirode stvari i zbog uticaja koji bi to moglo da ima na ostale izjave. Primetio bih da Tužilaštvo poseduje izjave svedoka koje su njihovi istražiocu prikupili a koje smo mi pokušali da ponudimo, ali je prijem u spis odbijen. Ne znam da li je svedok dao izjave 92ter shodno Pravilu 92ter, shodno kojem je to njegova izjava. A ne znam ni koja je razlika između izjave koju je uzeo policajac u Hrvatskoj i izjave koju je uzeo istražilac Tužilaštva.

SUDIJA ORIE: Pa, razlika je u tome što kada izjavu uzme istražilac Tužilaštva, izjava se uzima upravo radi istrage i gonjenja pred ovim Sudom. Ako pogledate sudsku praksu, onda ćete videti da ponekad izjave iz onog vremena ili bar sve izjave koje nisu uzete za potrebe jedne od strana na suđenjima pred ovim Sudom obrađuju se na drugačiji način od izjava koje posebno služe ... kao dokaz pred ovim Sudom.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako mogu samo da se nadovežem, časni Sude, za buduće smernice. Ako su izjave uzete od strane hrvatske policije ili hrvatskog tužioca u skladu sa njihovim krivičnim predmetima ili beleškama, rekao bih, te izjave ...

SUDIJA ORIE: Ako pogledate ... ako uporedite, na primer, i to je jedan od primera koji mi pada napamet, u *Predmetu Haradinaj*, dosta izjava je uzeto od osumnjičenih i od svedoka otprilike u isto vreme kada su se dogodili događaji, dakle, ne sa ciljem da se koriste pred ovim Sudom, već za različite namene, i te su izjave bile primljene u spis, ali ne na osnovu Pravila 92ter, i naravno Pretresno veće će to uzeti u obzir, mislim da ne žurimo oko toga u ovom trenutku, ali u najmanju ruku, postoji razlika. Druga stvar je kakva će se težina dati, da li će Pretresno veće prihvatiti izjavu kao ... kao čvrst istinit dokaz što se tiče njenog sadržaja. To je, naravno, druga stvar. Barem što se tiče ovog dokumenta, kakva god da bude odluka Pretresnog veća, prema svedočenju ovog svedoka pokazuje se da je obavljen taj razgovor. Očigledno je da je bilo istrage i da je sačinjen izveštaj o tom razgovoru. Mislim, u tom stepenu, izjava bi imala neku dokaznu vrednost, možda ne nužno o tome šta se dogodilo 1995. godine, ali barem o onome što se dogodilo kasnije.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala. Razumem, časni Sude, i ne bih želeo da više trošimo vreme na to, samo sam želeo da...

SUDIJA ORIE: Ovo nije odluka, ali sam samo hteo da ukažem na razliku između izjave za određenu svrhu koja se koristi kao dokaz pred ovim Sud i izjave u drugačijem kontekstu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Samo jedna manja stvar, časni Sude. Razumem takvo rasuđivanje. Međutim, želeo bih da znam i da vidim da li postoji neki pravni slučaj o tome, jer izjave suprotne strane uzete za ovaj postupak, za mene znače drugačiju situaciju nego, recimo, izjava svedoka Odbrane gospodina Gotovine, a zatim naša ponuda za uvrštenje u spis. Ali hajde da razgovor o tome ostavimo za neki kasniji datum.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ali ja shvatam...

SUDIJA ORIE: Ne znam ko je suprotna strana kome u tom kontekstu, ali mi ćemo to razmotriti. A, gospodine Tieger, možda je dobro da gospodin Mikuličić prvi kaže. Gospodine Mikuličiću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, časni Sude. Hvala. Ja ću samo dodati jednu malu primjedbu na to. Ovo je anonimna bilješka. Mi ne znamo ko je autor. Nema potpisa, nema imena. Mi ne znamo kako bismo mogli provjeriti da li je ovo tačno ili ne. Ovo je samo primjedba koja se odnosi na vjerodostojnost dokumenta.

SUDIJA ORIE: Ono što mi obično radimo u takvim okolnostima, tražimo dodatne informacije od strane koje predstavljaju dokaze da objasne odakle potiče taj dokument, a zatim, naravno, sa tim saznanjem možemo dodatno da razmotrimo da li je to dovoljno informacija, da li je prihvaćeno od strane Odbrane ili da li je potrebno dalje istraživanje. Gospodine Tieger, već ste bili ustali.

TUŽILAC TIEGER: Samo kratko, časni Sude, jer je gospodin Mišetić pokrenuo jedno pitanje opšte prirode i samo sam hteo da budem siguran da nije pređena određena granica u smeru bilo kakvog opšteg principa. Dakle, u odnosu na prethodni pokušaj podnesaka od strane gospodina Mišetića, ja se ne sećam, u stvari, potpuno slične situacije u kojoj je izjava nekog svedoka na klupi za svedočenje bila njemu predočena. Tako da sam samo...

SUDIJA ORIE: Da. Nije vam baš najjasnije na šta se tačno gospodin Mišetić poziva.

TUŽILAC TIEGER: Dakle, nije nužno reć samo o prirodi tog dokumenta koji je jedini relevantan u određivanju prihvatljivosti u bilo kom trenutku, već je u pitanju i sam kontekst. I to je sve što sam želeo da kažem.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Moja poenta je da on to razume i pošto razume imamo pravila u skladu sa Pravilom 92ter o tome na koji način može izjava da se usvoji u spis, zbog čega

sam tada napravio širu analogiju u pogledu pouzdanosti bez obzira na to koje su izjave izvađene iz konteksta u konkretnom slučaju. Jasno je da Pravilo 92ter ovde nije ispunjeno tako da smo očigledno primenili drugačiji skup pravila, a onda sam samo rekao da ako bismo malo mogli definisati koje izjave mogu ući a koje ne. Moj opšti stav je bio da ja ne vidim u smislu dokazne vrednosti veliku razliku između izjave uzete od strane hrvatske policije i izjave koja je data Tužilaštvu, ali koju je ponudila Odbrana. Ali kao što sam rekao, mislim da se radi o opštoj temi i možda možemo o tome razgovarati nešto kasnije.

SUDIJA ORIE: Da. Kako sada stoje stvari, mi ćemo pozvati gospodina sekretara da obeleži ovaj dokument za identifikaciju. Gospođo Mahindaratne, čuli ste da gospodin Mikuličić ima problem sa poreklom ovog dokumenta. Ako postoji nešto što biste mogli u tom smislu da nam kažete, Pretresno veće će čuti to od vas. Gospodine sekretare, to će biti?

sekretar: Časni Sude, ovo će postati dokazni predmet Tužilaštva broj P582, označen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: I za sada će ostati u tom statusu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, a mi ćemo dostaviti dokaze u dogledno vreme ... u pogledu autentičnosti ... odnosno, porekla, da.

SUDIJA ORIE: U redu. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Pre nego što pređemo na sledeću temu i dok se još bavimo vašom izjavom, gospodine Janiću, pogledajte 70. paragraf vaše izjave iz 2004. godine. Tu govorite o kontrolnim punktovima. Kažete: "Posle 8. avgusta 1995. godine, kada je završena glavna akcija *Operacije Oluja*, postavljeni su kontrolni punktovi civilne policije, ali nismo zaustavljani kada smo bili na zvaničnom poslu i nisu imali ovlašćenje da nas zaustavljaju. Ne sećam se vojnih kontrolnih punktova, mada je bilo vojnih kontrolnih punktova, ali nisu imali ovlašćenja da nas zaustavljaju. Kontrolni punktovi vojne policije postojali su nezavisno od kontrolnih punktova civilne policije. Ovi kontrolni punktovi obično su se sastojali od jednog ili dva automobila parkirana sa strane puta. Svrha ovih kontrolnih punktova bila je da civilna policija kontroliše identitet civila i da provere da li su imali oružje ili bilo koju opljačkanu imovinu. Kontrolni punktovi vojne policije služili su za proveru vojnih lica". Dakle, moje pitanje glasi: ako civilna policija nije imala ovlašćenja da zaustavi specijalnu policiju, ko je imao ovlašćenja da zaustavi specijalnu policiju, ako je primećeno da su pripadnici specijalne policije počinili zločine? I ne sugerišem vam da sada razmatrate o tome da li su počinili krivična dela ili ne. Moje pitanje je bilo: ko je imao ovlašćenje da ih zaustavi ako su viđeni da su počinili krivično delo?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, ova točka 70, to sam ja malo ovako rekao svoju slobodnu interpretaciju. Naravno, da se nešto desilo, da svako ima pravo zaustaviti ... na znak zaustavljanja na bilo kojem punktu, da li je to bila vojna policija ili temeljna, svako,

pa i specijalci bi se morali zaustaviti. Ali generalno nas nisu zaustavljali kada smo mi imali ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, ponestaje mi vremena. Ako biste mogli samo da odgovorite koje snage su imale ovlašćenja da zaustave specijalnu policiju, a možda čak i da ih uhapsu ako su videli da su počinjena krivična dela? To je moje pitanje za vas, i ako biste mogli da pokušate da odgovorite što je kraće moguće?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: A u slučaju ... vi sad ... ja sam govorio samo o ovom konkretnom, a nisam znao da mislite na općenito. U slučaju da je bilo koji pripadnik specijalne policije počinio kazneno djelo, na njega se primjenjuju opći propisi kao i na sve građane. Dakle, onda bi ga redovna policija imala pravo uhititi. Vjerojatno bi tada postupak bio da se obavjesti nadređeni zapovjednik tog čovjeka, tog specijalca, i onda bi uz pomoć nadređenog zapovjednika i lokalno nadležne policije postupalo i uhitilo bi se tog čovjeka. Dakle, lokalno nadležna policijska postaja bi imala obvezu po zakonu, obzirom ... ako je učinio kazneno djelo koje se goni po službenoj dužnosti, morala bi ga uhititi silom zakona, u slučaju da se desilo kazneno djelo. Ja sam ovdje govorio o zaustavljanju u prometu, dakle, radi ove redovne kontrole kada se vozimo po cesti. Nisam mislio ako se desi neko kazneno djelo. Ako se desi kazneno djelo, onda opći propisi vrijede i za pripadnike specijalne policije kao i za svakog običnog građanina, i onda redovna policija je obavezna službeno postupati prema svakome. Ja sam ovdje u točki 70 isključivo mislio na kontrolu tijekom redovnog prometa. Dakle, nisu nas zaustavljali jer su vidjeli da smo i mi policija i da vozimo policijska vozila. Neće policija zaustavljati policijska vozila. To se ni danas ne radi, ne. Ni danas, u 2008. godini.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I jeste li ikada videli ... vi kažete da su na kontrolnim punktovima vojne policije proveravana vojna lica. Da li ste videli da je vojno osoblje proveravano na kontrolnim punktovima vojne policije ili da je bilo zaustavljano na kontrolnim punktovima vojne policije?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, gledajte, nakon 8. kolovoza ... 9. kolovoza, vojska više nije bila nigdje u nekakvom rasporedu ili u kretanju na tim područjima. Vojska je bila u vojarnama ili je bila ... ili je otišla prema granici sa Bosnom i Hercegovinom. Dakle, vojsku ja nisam vidio od tog datuma. Vojne postrojbe, dakle, gardijske brigade i domobranske postrojbe nisam vidio da su se kretale, ovaj, tim područjima, tako da... oni su bili tamo, vojna policija, ali nikad nisam vidio da su zaustavljali nekog.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Hvala vam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim vas da nam pokažete dokument koji nosi broj 1665.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, dok čekamo da se dokument pojavi, skrenula bih vam pažnju na 33. paragraf vaše izjave iz 2004. godine gde govorite o oslobađanju Gračaca. Ovo je izveštaj koji je gospodin Markač uputio načelniku Glavnog štaba Hrvatske vojske, generalu Červenku. Da li je to tačan izveštaj,

budući da ste vi komandovali ovom jedinicom specijalne policije koja je oslobodila Gračac?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, nisam baš ja zapovjedaio jedinicom koja je oslobodila Gračac. Ja sam zapovjedaio jednim od pravaca u operaciji ... u zoni odgovornosti specijalne policije, ali izvješće je točno. Izvješće je točno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, želela bih da ovaj dokument predložim na usvajanje u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, ovo će postati dokazni predmet Tužilaštva broj P583.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P583 primljen je u spis. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, u 47. paragrafu ... izvinjavam se ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim vas da nam prikažete dokument koji nosi broj 1664.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, gospodine Janiću, u 47. paragrafu govorite o osnivanju štaba specijalne policije u Gračacu nakon oslobađanja. Pre nego što vam postavim pitanje, zamolila bih vas da samo pogledate ovaj dokument i da nam kažete da li je to tačan izveštaj? Tu se izveštava da su 5. avgusta 1995. godine do 11.30 časova jedinice specijalne policije preuzele potpunu kontrolu nad Gračacem, a u 12.00 časova je preuzela kontrolu nad oblastima Čelavac i Prezid. Da li je to tačan izveštaj?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, to je točno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, predložila bih ovaj dokument na usvajanje u spis.

SUDIJA ORIE: Nema prigovora. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, ovo će postati dokazni predmet Tužilaštva broj P584.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P584 primljen je u spis. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kada je u Gračacu uspostavljen Štab specijalne policije 5. avgusta 1995. godine, do kada je specijalna policija delovala iz tog štaba u Gračacu?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, ne mogu se sada točno sjetiti. Postoji neki datum u dokumentaciji. Sjećam se da sam ga vidio, ali ... deseti, jedanaesti mjesec, ne znam. Nisam siguran. Ali, pregledavajući dokumente sada neposredno pred odlazak, negdje sam vido ... ima neki točan datum al' ne mogu da se sjetim.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U 75. paragrafu kažete da ste videli ... pročitacu upravo onako kako je zabeleženo: "Što se tiče generala Markača, viđao sam ga prilično redovno, kako tokom, tako i posle operacije. Gospodina Sačića viđao sam isto često koliko i generala Markača". Da li ste viđali gospodina Markača i gospodina Sačića u štabu u Gračacu? Gde ste ih viđali redovno?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, u stožeru u Gračacu. Naravno, oni nisu bili tamo svaki dan, ali bili su često.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, ne znam da li je ovaj dokument već dobio broj. Predložila bih dokument na usvajanje u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

(Pretnesno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Gospođu Mahindaratne, zar to nije isti dokument kome je bio dodeljen broj P584?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se.

SUDIJA ORIE: I on je već primljen u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Oprostite, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Na 25. stranici, u 23. redu. Molim vas nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se, gospodine predsedavajući. Propustila sam to. Gospodine sekretare, zamolila bih da nam predočite dokazni predmet Tužilaštva broj P325.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, u 28. paragrafu, opisali ste uniforme specijalne policije i kažete: "Naša uniforma u vreme trajanja cele *Operacije Oluja* bila je svetlo zelena uniforma sa zelenim kacigama. Mislim da smo zbog raspoznavanja za vreme akcije nosili žute trake na našim ramenima". Da li možete da

identifikujete fotografiju ... odnosno, da li su ljudi na ovim fotografijama bili pripadnici specijalne policije? Da li možete to da nam kažete na osnovu njihovih uniformi?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: I možete li, molim vas, da nam pokažete sledeću fotografiju, mislim da je mnogo jasnija slika, kako bi gospodin Janić mogao da je pogleda.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Možete jasnije da vidite oznake na ovoj fotografiji?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, po oznakama na odori, to su oznake specijalne policije.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Oprostite, rekli ste vojne policije? Da li ste mislili na specijalnu policiju? Da li je to ...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Ja sam rekao "specijalna policija". Možda su vam krivo preveli.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I čuli smo svedočenja, u stvari, da su jedinice ... odnosno, da je komandant ove jedinice identifikovan kao komandant jedinice *Delta* i to je bilo 8. avgusta u Gračacu. Da li znate da li je zapravo jedinica *Delta* bila u Gračacu tog dana?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Mislim da je bila, ali nisam ... morao bih pogledati u dokumente, ali mislim da je 5. osmog u Gračacu, ovaj, koliko se sjećam, jedna grupa iz te jedinice uletjela u zasjedu srpskih snaga i jedan pripadnik jedinice je ubijen tada. To je bilo neposredno nakon ulaska u grad. To je bila jedna grupa ... inače za grad se borbe vodile nisu u vrijeme ulaska u grad, i srpske snage su, u biti, pobjegle, ali vjerovatno je ta neka grupa zaostala, nije znala da su se njihove snage povukle, pa je i ona bila u nekakvom ... u vozilu, dakle, te srpske snage su se nalazile u jednom vozilu, kamionu, i prilikom susreta su zapucali i ubili jednog našeg pripadnika.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Hvala vam na odgovoru.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, postavio bih jedno dodatno pitanje o boji traka. Molim vas, ispravite me ako grešim, ali koliko se ja sećam, u jednom od prethodnih dokumenata smo videli, radilo se o dokumentu za planiranje operacije, mislim da je to za 26. avgust, da su i druge boje trake ili traka oko ruke korišćene za raspoznavanje. Da li se dobro sećam? Ali to bi značilo da se nisu koristile samo žute trake, nego i druge trake oko ruke ili trake ili šta god različitih boja se koristilo kako bi se identifikovale specijalne policijske snage?

SVEDOK JANIĆ: Za samu *Operaciju Oluja* bile su žute. Međutim, mi smo imali kao ... kao postrojba imali smo u skladištu i oznake drugih boja za neke druge akcije. Naravno, da iz taktičkih razloga žute te trakice ne mogu trajati 20 dana, ne. Nego, one su se koristile samo za usko, za *Operaciju Oluja* a nakon toga ... Prije toga je bila *Operacija Bljesak*, gdje su bile, ne znam, crvene boje, ja mislim. Ovaj, tako se to iz taktičkih razloga

mijenjalo, ne. U jednom trenutku su se povlačile, odnosno, ukinulo se korištenje pojedinih i naredilo se korištenje od tog dana za tu operaciju neke nove boje.

SUDIJA ORIE: Hvala. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, mislim da bih mogla da pomognem. Vi ste mislili na onaj dokument koji daje informacije o operaciji čišćenja.

SUDIJA ORIE: Da. Ali moj problem je da ako se jednom dokument učita u sistem elektronske sudnice da mi možemo da vidimo, potrebno je da prođe neko vreme pre nego što možemo da imamo pristup dokumentu ako je primljen u spis. Ali mislim da je to dopis o planiranju od 25. avgusta za operacije od 26. avgusta, koliko se sećam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: To je tačno, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Ako neko ima broj dokaznog predmeta, onda bismo mogli staviti u zapisnik samo iz praktičnih razloga zbog onih koji će kasnije gledati ovaj transkript. Ali, inače, nastavite, gospođo Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: To je dokazni predmet Tužilaštva broj P579, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospođo Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Oprostite, to je dokazni predmet Tužilaštva broj P580, a ne P579.

SUDIJA ORIE: Onda vam se zahvaljujem i za taj broj, takođe, gospođo Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Sada jedno drugo pitanje o tome, gospodine Janiću. Nema mnogo vremena. Da li se sećate kakve su bile boje trake koje su nosile specijalne policijske jedinice u toku operacije u Plavnom 25. avgusta?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim vas dokument koji nosi broj 2760 dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, dok čekamo da se dokument pojavi, skrećem vam pažnju na 34. paragraf vaše izjave u kom govorite o oslobađanju Donjeg Lapca. Da li je to ... ovo je izveštaj gospodina Markača upućen generalu Červenku u vezi sa osvajanjem Donjeg Lapca. Da li je ovo tačan izveštaj?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Možete li podignuti, molim vas. Može dalje. Ako može još do kraja. Pa, okvirno bi to bilo tačno, ne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, zamolila bih da se ovaj dokument uvrsti u spis.

SUDIJA ORIE: Nema prigovora. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, ovo će postati dokazni predmet Tužilaštva broj P585.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P585 primljen je u spis. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, skrećem vam pažnju na 37. paragraf vaše izjave gde kažete: "Kada sam ušao u Donji Lapac, video sam oko 10..." Ne želim da trošim vreme čitajući ceo paragraf. Vi kažete: "Kada smo ušli u grad trajalo je granatiranje ali je granatiranje prestalo popodne". U 36. paragrafu vi kažete: "Kada sam stigao u Donji Lapac, neke zgrade su gorele u centru, uključujući i policijsku stanicu. Čuo sam da je to bila posledica artiljerijske vatre. Nisam prošao kroz ceo grad, ali ono što sam video nije bilo teško oštećeno". Dakle, imajući to u vidu, dozvolite mi da vas uputim i na ono što ste rekli za vreme razgovora koji je obavljen s vama, to je dokazni predmet Tužilaštva broj P553, u drugom kompletu broj 5308, na 11. stranici. Tu govorite o oslobađanju Donjeg Lapca i kažete ... odnosno, postavljeno vam je pitanje: "A da li ste ponovo koristili ... da li ste ponovo koristili artiljerijsku podršku?" To se odnosi na Donji Lapac. Vi kažete: "Ne, nije postojala potreba, jer nije bilo otpora, nije bilo sukoba. Nismo naišli ni na koga, tako da nije bilo potrebe". I dalje kažete: "Nije bilo potrebe za nekom vrstom prethodne artiljerijske vatre koja bi došla pre nas, jer je situacija bila takva da je neprijatelj bežao ... atmosfera je bila takva da smo, zapravo, osetili da nije bila potrebna nikakva prethodna artiljerijska vatra pre nego što smo mi došli". A onda je tu razgovor šta su drugi ljudi rekli o tome. Onda u 13. paragrafu, u 14. redu, vi kažete: "Zaista, nije bilo potrebe za to i to je razlog zašto nisam koristio tu mogućnost". Dakle, možete li onda da nam objasnite sledeće: vi, kao komandant tog konkretnog pravca niste smatrali da vam je potrebna podrška artiljerije za to. Da li znate zašto je bila korišćena, i zašto je, u stvari, grad bio granatiran?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Gledajte, ja sam svoj iskaz davao sa pozicije one uloge koju sam ja imao. Ja sam tada bio zapovjednik glavnog pravca i na mom pravcu nije bilo otpora, nije bilo borbi, i ja nisam koristio topničku potporu, jer mi nije trebala. Sad, za druge pravce ne znam. Znam da je i vojska na lijevom krilu, vojska Zbornog područja Gospić, ne znam sad koje brigade, isto tako imala za cilj Lapac. Da li su oni upotrebljavali topničku pripremu, ja ne znam. Dakle, ja govorim ... moj iskaz je vezan isključivo uz moj pravac napada i moju zonu odgovornosti, u kojoj ja nisam, na temelju vlastite prosudbe, koristio topničku pripremu ni po dubinskim ciljevima, ni po neakvim utvrđenim tačkama neposredno ispred svojih snaga, jer ih nije bilo, jer su svi pobjegli. A sad, da li su oni u početku operacija se nalazili u području Lapca, oko grada, to ja ne znam. Dakle, ja govorim o situaciji svojoj, iz svoje pozicije, ne. Ne mogu govorit' ni o drugim pravcima iz sastava specijalne policije, jer ne znam, a niti o vojsci ne mogu govorit' u tom smislu uporabe topništva.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I vaš pravac je išao kroz grad Donji Lapac, prošao kroz Donji Lapac, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Moj pravac se ... tako ... on se nazivao glavnim, međutim, on je išao, ovaj, on je išao nekako, gledajući zemljopisno, najkraćim putem, međutim, išao je preko najvećih brda, tako da, u biti, mi smo nešto i zakasnili. Finalni cilj je bio ... dakle, bile su komunikacije oko Donjega Lapca i sami grad, ali dakle, moje snage ... snage mog pravca, mi smo posljednji došli do grada za koji se borbe nisu vodile. I u grad se ušlonormalno se ušetalo, dakle, nikakvih nije bilo ... nisu se borbe vodile ni oko grada, ni za sam grad u vrijeme, dakle, dolaska do grada.

SUDIJA ORIE: Da li biste nam rekli u koje vreme ste ušli u grad?

SVEDOK JANIĆ: Pa, nisam sad siguran. Sigurno u izvješćima ima negdje, pa oko 12.00, oko jedan. Nisam siguran sad u to. 12.00, 13.00, 14.00 sati.

SUDIJA ORIE: Hvala. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim vas dokument broj ... Oprostite, da li mogu da ponudim ovaj dokument u spis. Ne znam da li je to već urađeno, možda sam propustila. To je dokument koji je bio na ekranu.

sekretar: Da, časni Sude, ovaj dokument je primljen u spis kao dokazni predmet Tužilaštva broj P585.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim vas, možete li da nam predočite dokument broj 5011.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Sada, dok taj dokument dolazi gospodine Janiću, u paragrafu 38 vaše izjave, govorite o dolasku vojnih jedinica u Donji Lapac u popodnevним časovima 7. avgusta. I molim vas da pogledate ovaj dokument koji je na ekranu pred vama. U njemu se govori o tome što se dogodilo u Donjem Lapcu i, u stvari, o vašoj ulozi, vašem učešću u rešavanju pitanja sa komandantima jedinica koje su stigle u Donji Lapac. Gospodine Janiću, vi gledate neki drugi dokument. Da li biste mogli samo pogledate na ekran. Da li je ovo tačan izveštaj? Odnosi se na vaše obraćanje komandantu vojske oko paljevina i problema u Donjem Lapcu?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, okvirno bi bilo tačno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li ste ikada saznali zašto su vojne jedinice palile kuće u Donjem Lapcu? Da li su vam komandanti jedinica rekli šta se događalo?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Obzirom da snage specijalne policije, dakle, u trenutku ulaska u grad ... iste su se, dakle, odmah i izmjestile iz grada, zauzevši obrambene položaje oko grada, dakle, specijalci se nisu nalazili u gradu. U gradu je bila samo, u Donjem Lapcu, samo logistička naša baza gdje smo mjenjali baterije za motorole

ili uzimali hranu i tako. Ovaj, kada je popodne, dakle, 7. kasno popodne stigla vojska Zbornog područja Gospić ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, dozvolite mi da vas prekinem, moje pitanje je glasilo, da li ste vi ... i pokušajte da ograničite svoj odgovor na moje pitanje. Da li ste saznali od komandanata vojnih jedinica sa kojima ste razgovarali zašto su jedinice nastavile i tokom noći da pale kuće? Koji je bio razlog?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam saznao. Ja sam bio na tom sastanku. Upozorio sam vojnog časnika na tu situaciju, i koliko sam ja to mogao sa svoje pozicije, tražio sam da se to prestane, i to je sve bilo ... i to je bila sva moja komunikacija sa njime. Smatrao sam da samim tim mojim upozorenjem da je to dovoljno da se oni pokrenu, da uspostave red u svojim postrojbama.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A na debriefingu sa gospodinom Markačem 9. avgusta, da li ste vi njega izvestili o tome da vojne jedinice, prema ovom izveštaju, pale kuće u Donjem Lapcu?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam sad kada, ali sam ga izvjestio, da. Izvjestio sam ga da sam imao sastanak sa vojskom, ovaj, i da sam tražio od vojske da uspostave red nad svojim snagama, ovaj, sad, kad je to... kog datuma je bilo, ne znam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, predložila bih ovaj dokument na usvajanje u spis.

SUDIJA ORIE: Nema prigovora. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, ovo će postati dokazni predmet Tužilaštva broj P586.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P586 primljen je u spis. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim da nam se pokaže dokument koji nosi broj 3342. I to je mojih poslednjih par pitanja, gospodine predsjedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, da li ste videli ranije ovaj dokument?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Mislim da sam vidio. Ima godina od njega, ali mislim da sam vidio.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ovo je naređenje gospodina Markača upućeno svim načelnicima jedinica specijalne policije, i ima nekoliko izuzetih jedinica, a zatim načelniku specijalne policije, komandantu sektora antiterorističke jedinice, komandantu antiterorističke jedinice *Lučko* i komandantu vazduhoplovne jedinice.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim da spustite malo dokument tako da vidimo 2. paragraf verzije na engleskom jeziku.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Među mnogim narednjima on nalaže jedinicama: "Komandanti jedinica i načelnici odeljenja na čelu sa sektorom specijalne policije odmah će preduzeti mere kako bi se osiguralo civilizovano, profesionalno i zakonito izvršenje službenih zadataka pripadnika specijalne policije, čime se eliminišu arogancija i bahatost u službenom ophođenju sa stanovništvom". Dakle, ovaj dokument je od 15. novembra. Kakva je bila osnova za ovo naredenje? Da li se smatralo da su uočene neke nepravilnosti tokom operacije za šta je rečeno da predstavljaju necivilizovano i nezakonito ponašanje, jer se ovim narednjem nedvosmisleno kaže da se tako ne sme postupati? Kakva je osnova za ovakvo naredenje?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Oprostite, časni Sude, na koji način je ovo naredenje povezano sa *Operacijom Oluja*?

SUDIJA ORIE: To bi moglo da se vidi ili ne vidi na osnovu odgovora na ovo pitanje. To će još da se vidi. Gospođa Mahindaratne svakako ne traži od vas da nagađate. Da li znate koja je osnova za ovo naredenje u kojoj se navode mere koje bi trebalo da budu preduzete da bi se u budućnosti izbegle određene vrste zloupotreba? Da li znate šta je pokrenulo ili koji su događaji uticali na donošenje jednog ovakvog naredenja?

SVEDOK JANIĆ: Pa, ne mogu sad biti precizan u svemu, s obzirom da se zapovjed odnosila i na mene, ja sam bio načelnik odjela tada, dakle, odnosila se i na mene, na moje ljude. Ovaj, ne mogu sad u potpunosti odgovoriti na pitanje, ali znam da je bilo puno problema kada su se specijalci vratili sa terena. Onda su se u svojoj lokalnoj sredini, gdje su živjeli i radili, malo bahato ponašali u odnosu na one koji nisu bili u ratu i ovaj, bilo je tu disciplinskih prekršaja. Ovaj, dakle, u svojim lokalnim sredinama, ne znam, kad se neko vratio, na primjer, u Pulu, onda specijalci su tako bili ponosni i onda sve koji nisu bili u ratu, smatrali su ih, onako... odnosili su se malo bahato prema njima, i možda je tu bilo kakvih incidenata u kafićima ili ne znam gdje, u svoje slobodno vrijeme. Vjerovatno je to potaklo generala da izda takvu zapovjed - da zapovjednici malo stegnu disciplinu u tom dijelu. Jer nediscipline tijekom posla nije bilo, a najviše nediscipline među specijalcima je bilo u njihovo slobodno vrijeme. A kako su i oni ovlaštene službene osobe, njihova je zakonska dužnost, dakle, i u službi i izvan službe ponašati se zakonito i po propisima. Mislim da je to smisao ovog dijela za koji ste me pitali.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim da se ovaj dokument uvede u spis, gospodine predsjedavajući.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Nema prigovora. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, ovo će postati dokazni predmet Tužilaštva broj P587.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P587 primljen je u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, samo sam htela da sačekam svedoka da odgovori na to pitanje, ali samo želim da istaknem da je prekid u prisustvu svedoka neprikladan da bi se svedoku dao materijal. Nadam se da branilac neće to ponoviti.

SUDIJA ORIE: Na osnovu mog odgovora koji sam vam dao na vaš prigovor, gospodine Mikuličiću, možda ste primetili da sam mislio da bi bilo mudrije da se sačeka odgovor, a ako je pametnije, onda je poželjnije da se uzdržite od intervencije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Oprostite, izvinjavam se.

SUDIJA ORIE: To nije toliko ozbiljno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U redu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, završila sam svoje glavno ispitivanje i izvinjavam se što sam prekoračila vreme.

SUDIJA ORIE: U redu. Pa, onda ćemo napraviti pauzu. Sada ćemo napraviti pauzu i nastaviti ćemo sa radom u 10.55 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, da li ste spremni za svoje unakrsno ispitivanje ovog svedoka, gospodina Janića?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Jesam, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodine Janiću, gospodin Mikuličić je zastupnik gospodina Markača i on će vas sada unakrsno ispitivati. Izvolite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MIKULIČIĆ

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dobro jutro, gospodine Janić. Ja ću u ime Obrane gospodina Markača postavljat pitanja, pa vas molim da na njih odgovorite po vašem najboljem sjećanju i znanju. I također vas molim da u vašim odgovorima pokušate

dati priliku našim prevoditeljima da odgovore prevedu na radne jezike Suda. I također ću vas moliti da radimo pauze vi i ja između pitanja i odgovora, obzirom da govorimo istim jezikom. Gospodine Janić, vi ste dugogodišnji školovani policajac. Recite nam koliko dugo ste zaposleni u Ministarstvu unutarnjih poslova?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, preko 20 godina sam pripadnik specijalnih postrojbi.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Prošli ste određene škole tijekom vašeg rada u postrojbama specijalnih postrojbi. Možete nam samo ukratko reći kakvu ste to obuku prolazili?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Mislite na školske spreme ili i na ostalu obuku?

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ja mislim i na jedno i na drugo.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Aha. Pa, ja, osobno sam završio srednju policijsku školu, višu policijsku školu, visoku policijsku školu. Stekao sam zvanje diplomiranog kriminaliste. Završio sam jako veliki broj specijalističkih obuka koje se odnose na protuterorističko djelovanje. Na primer, kao što su otmice zrakoplova, talačke situacije, rješavanje svih kriznih situacija, alpinizam, ronjenje, padobranstvo, krizni menadžment, upravljanje kriznim situacijama. Vrlo veliki broj sam prošao, vodio. Dakle, ja osobno sam bio polaznik i vrlo veliki broj sam osobno provodio takvih seminara i tečajeva tijekom svoje službe u specijalnoj policiji.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala vam na ovom odgovoru. Naravno, za pretpostaviti je da ste vi ipak izniman slučaj u okvirima sektora specijalne policije, ali da li nam možete reći kakvu obuku provode inače specijalci?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, inače, svi specijalci, obzirom da su oni i pripadnici policije, prvenstveno, ovaj, dakle, prolaze svu redovnu policijsku obuku, poznavanje svih pozitivnih zakonskih propisa Republike Hrvatske, Zakona o policiji, Kaznenog zakona, Zakona o kaznenom postupku, dakle, sve opće ... sve opće propise koje moraju poznavati, po kojima radi svaki policajac. Pravilnik o policijskom postupanju. Obzirom da se radi o specijalnoj jedinici, dakle, onda nadogradnja na tu opću policijsku obuku je specijalistička obuka koja obuhvaća veliki broj specijalnosti. Tako se radilo od 90-tih, dakle, od početka, od ustroja specijalne policije, pa, tako se, evo, istovjetno radi i danas, 2008. godine. Specijalci prolaze obuku iz protuterorističke taktike, koja uključuje postupanje u različitim kriznim situacijama, oslobađanje zrakoplova, brodova, oslobađanje bilo koje vrste talaca u bilo kojoj situaciji, dakle, ima tu još, mogu sad nabrajati dugo... ukoliko je potrebno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Mi ćemo kasnije možda nešto reći ciljano ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se što prekidam. Gospodine predsjedavajući, mislim da na 38. stranici, u 15. redu postoji greška. Radi se o specijalnoj policiji a piše "vojna policija". To je mala stvar, ali sam samo htela to da istaknem.

SUDIJA ORIE: Hvala vam na tome. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala vam, gospođo Mahindaratne.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li ćete se, gospodine Janić, složiti sa mnom da je, zapravo, osnovna funkcija specijalne policije, obzirom da je ona dio policijskog aparata u Republici Hrvatskoj, uspostava javnog reda i mira koji je narušen u većem opsegu?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Kada je počeo rat u Hrvatskoj i kada se je ukazala potreba da jedinice specijalne policije sudjeluju i u određenim vojnim aktivnostima, da li je tada i određena vojna obuka bila predmet izučavanja specijalne policije?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Obzirom da je, dakle, tijekom ranih 90-tih, dakle, veliki dio Hrvatske je bio okupiran i svi ljudi su u biti bili obvezni prema domovini, uzet oružje i branit domovinu, pa tako i policajci, ne. Obzirom da je specijalna policija bila jedna elitna postrojba, naravno da je i naša obveza bila da se uključimo u te aktivnosti. Obzirom na predispozicije i specijalistička znanja, od nas se puno i očekivalo. U vezi s time, specijalna policija je prolazila vojnu obuku, dakle, ne samo policijsku i specijalističku, nego i kompletnu vojnu obuku, obzirom da smo i bili uključeni u provedbu ratnih operacija od 90-tih, pa, dakle, do 1995. godine. Ta obuka je obuhvaćala, dakle, obuku ... taktičku obuku pripadnika u smislu pješačke taktičke obuke, obuhvaćala je obuku topništva, obuhvaćala je obuku uklanjanja minsko-eksplozivnih sredstava, uporabe protuoklopnog oružja, dio dakle obavještajnog rada, određeni dijelovi specijalne policije, ne svi, koji su bili u funkciji izrade obavještajnih analiza, obavještajne analitike i dakle, dio obuke se odnosio i na poznavanje ratnih, dakle, međunarodnih konvencija, o ratnom pravu. To je bio isto sastavni dio naše obuke.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala vam na odgovoru. Da malo porazgovaramo o sastavu specijalne policije, a pri tom je akcent na nacionalnom sastavu. Recite, da li je ikad kriterij za prijem u redove specijalne policije bila nečija nacionalnost, vjeroispovjest, političko opredjeljenje ili nešto tako slično? Ili su to bili neki drugi kriteriji?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Ne, apsolutno. Jedini kriterij tada, a bogami i danas, su isključivo sposobnost određenog čovjeka, policajaca, dakle, da ispunji određene kriterije psihofizičke i specijalističke i dakle, ispunjavanjem tih kriterija, koji su jasno propisani, ovaj čovjek može postati pripadnik specijalne policije. Dakle, nikakvi kriteriji koji bi bili proizvoljni zaključci određene osobe ili nekakav stav prema nekome na principu etničke, nacionalne, vjerske ili bilo kakve druge, nikada se nije primjenjivao. Ja jednostavno nikad za to čuo nisam, a cijelo vrijeme sam u sustavu, i bio sam jedan od vodećih ljudi.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Možete li mi tako potvrditi, na primjer, da je gospodin Skender Hasimi, koji je inače, Albanac, bio zapovjednik specijalne policije u Policijskoj upravi Pula?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Apsolutno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da je gospodin Ile Taletović, koji je također musliman, bio na istoj poziciji u Policijskoj upravi dubrovačkoj?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Mogu, potvrđujem, da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da je gospodin Hamdija Mašinović, također musliman, bio na zapovjednom mjestu u Policijskoj upravi bjelovarskoj?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ako se vratimo ...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću ... Da li je ovo nešto što se osporava?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Drago mi je da to čujem, časni Sude. Ja bih molio Tajništvo da nam pozove dokument 65ter, broj 5031.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Janić, sad ćete vidjeti uskoro na ekranu ustrojstveni prikaz Sektora specijalne policije Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih da se malo poveća da svjedok može bolje vidjeti.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Pa, da se podsjetimo sustava. Nakon što ga pogledate, molim vas da mi potvrdite da li taj organigram, zapravo, predstavlja ono što vi znate o poziciji sustava?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, to je shema Sektora specijalne policije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, načelnik sektora je, da tako kažemo, šef, ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Na ekranu sa lijeve strane vidimo kućicu "Odsjek za unutarnju kontrolu". O tom odsjeku biće još riječi tijekom našeg razgovora. Ali vidimo da taj odsjek ima svog šefa i da se unutar njega nalaze i inspektori za unutarnju kontrolu. Na koji način je taj odsjek bio ukomponiran u pojedine postrojbe specijalne policije. Da li mi možete nešto o tome reći?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, koliko je meni poznato, ni ja nisam imao, dakle, nekakvu nadležnost, ovaj, niti korespondenciju sa tim odsjekom, ali oni su u svakoj jedinici imali jednog svog predstavnika preko kojeg su, ovaj, dobivali određene izvještaje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, zamolila bih da Odbrana u jednom trenutku dostavi engleski prevod ovoga.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Radi se o dokument sa spiska po Pravilu 65ter.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Upravo ga imamo na ekranu. Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, vidimo, a ispravite me ukoliko griješim, premda je slika sad manje vidljiva za vas, da se unutar Sektora nalaze Odjeli za borbu protiv terorizma, onda poseban Odjel antiterorističke jedinice Lučko, zatim Zrakoplovna jedinica, zatim Odjel za psihološko-promidžbenu djelatnost i Odjel za logistiku. To odgovara vašim saznanjima, pretpostavljam?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ukoliko možemo preći na drugu stranu ovog dokumenta. To je stranica 0611-9428, odnosno 7, nije 8.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ovo što vidimo, to je dakle, shematski prikaz unutarnjeg ustroja specijalnih jedinica policije pri policijskim upravama Ministarstva unutarnjih poslova. Vi ste već rekli u vašem ranijem ispitivanju da je pri svakoj policijskoj upravi postojala jedinica specijalne policije. Ona je na svom čelu imala zapovjednika. Kome je bio odgovoran zapovjednik specijalne policije u policijskoj upravi?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Zapovjednik je bio odgovoran načelniku policijske uprave.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Taj zapovjednik imao je, dakle, svog pomoćnika, i onda dalje vidimo koje su sve osobe bile unutar ove sheme.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ukoliko predemo na sljedeću stranicu ...molio bih Tajništvo ... vidjet ćemo da dolazi popis i opis poslova svake pojedine jedinice koja je bila u sastavu. Ja bih se ovdje zadržao na stranici 0611-9434, koja govori o ustroju antiterorističke jedinice po specijalnostima. Da li možemo da vidimo posljednju stranicu ovog dokumenta, molim vas? Dakle, to je ta stranica. Zahvaljujem. Uvijek govorim o broju koji se nalazi u gornjem desnom uglu. Možda postoji neki drugi način da se time bavimo i molim vas, recite mi ukoliko to postoji.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ovo što vidimo ovdje je ustroj, odnosno, opis poslova, ustroj antiterorističke jedinice. Vi ste ranije spomenuli, gospodine Janić, da je na neki način antiteroristička jedinica bila u navodnicima, elitne prirode. Molim vas, ukratko samo da nam objasnite koji je razlog za takav vaš zaključak?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, sve su druge jedinice bile specijalne jedinice a jedinica *Lučko* je antiteroristička jedinica. Kriteriji za tu jedinicu su viši, dakle psihofizički kriteriji koji se moraju ispuniti za ulazak u tu jedinicu su viši nego za specijalne jedinice, i njezina nadležnost obuhvaća područje cijele države. Dakle, dok druge specijalne jedinice su nadležne za svoju policijsku upravu, ona je više kao državna jedinica koja može djelovati na području cijele države i ima određene poslove koje druge jedinice nemaju. Takva je situacija i dan-danas, kao što je tada bila, kao što je, na primjer, rješavanje otmice zrakoplova. Dakle, u Republici Hrvatskoj, samo antiteroristička jedinica *Lučko* je osposobljena i nadležna za rješavanje takvih situacija ili drugih najsloženijih talačkih situacija koje se mogu desiti, i još ima neke druge specifičnosti, ali to bi bilo, uglavnom.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li tu u te specifičnosti možemo uključiti i posebno dobru obučенost za razminiranje, pirotehniku ...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Apsolutno ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: ... dakle, eksplozivna sredstva?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Apsolutno, ovaj, jedinica *Lučko* i u to vrijeme i danas ima najosposobljenije ljude za protueksplozijsku zaštitu, posebno za protueksplozijsku zaštitu pod vodom, za deminiranje ... demontiranje torpeda, protubrodskih mina i drugih složenih eksplozivnih naprava pod vodom, što nijedna druga služba u Republici Hrvatskoj nema, osim ... osim njih.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala na odgovoru. Unutar ovog dokumenta, koji, zapravo, sadrži više dokumenata, nalazi se i dio koji je izdvojen iz Uredbe o unutarnjem ustrojstvu i načinu rada Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, a to je uredba koju je Vlada Republike Hrvatske donjela 23. veljače 1995. godine. Ako krenemo stranicu dalje, a to bi bila stranica 0611-9435, onda ćemo vidjeti u dnu stranice da se govori o sektoru specijalne policije. Ako ... To je stranica 12 dokumenta. A ako okrenemo sljedeću stranicu, doći ćemo do članka 28 ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, gospodin Mikuličić govori o uredbi ali ja ne vidim tačno na kojoj stranici se nalazi ta uredba koju gospodin Mikuličiću citira.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Cijela ta uredba nalazi se, mislim, pod ID brojem 3D00-1502, ali ovaj deo te uredbe koju sada citiram je deo dokumenta sa spiska po Pravilu 65ter koje sam spomenuo ranije.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ja ću pokušati da pronađem kasnije, gospodine predsjedavajući. Sigurna sam da ćemo upostaviti vezu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Siguran sam da neće biti spora oko toga.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, sada govorimo o članku 28 koji tretira Odjel za unutarnju kontrolu u Sektoru specijalne policije. Ovdje zakon kaže: "Odjel za unutarnju kontrolu poduzima mjere i radnje koje imaju za cilj prikupljanje, obradu i korištenje podataka o unutarnjem redu u specijalnoj policiji, terorističkim grupama i njihovim aktivnostima, kao i drugim radnjama usmjerenim na teže ugrožavanje života, ljudi i imovine, radi na sigurnosti i zaštiti specijalne policije, tehnike, naoružanja, opreme, te svih zadaća u kojima sudjeluju djelatnici specijalne policije." Dalje se govori o tome da Odjel ostvaruje suradnju sa službom za zaštitu ustavnog poretka, da primjenom metoda i sredstava prikupljanja prosuđuje i dorađuje sigurnosna saznanja koja su potrebna za učinkovito planiranje i izvršenje zadaća definiranih djelokrugom rada specijalne policije. Odjelom upravlja načelnik. Gospodine Janić, rekli ste nam da otprilike svaka jedinica je imala po jednog tog predstavnika unutarnje kontrole. Da li su, prema vašem znanju i sjećanju, govorimo o 1995. godini, dakle, u vrijeme *Operacije Oluja*, ovo bili zadaci i obveze koje je taj djelatnik radio u sastavu pojedine jedinice?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Dakle, odjel kao odjel i ti detaširani ljudi iz odjela, njihova je prvenstvena uloga bila ta obavještajna analitika, prikupljanje obavještajnih podataka, razmjena i primanje obavještajnih podataka od strane Obavještajne službe Hrvatske vojske, Službe za zaštitu ustavnog poretka tadašnjeg i svih drugih službi koje su se bavile prikupljanjem podataka, kako bi na temelju svih prikupljenih podataka od svih tih službi radili sigurnosne prosudbe za operacije koje je dobivala u zadaću specijalna policija. Dakle, dominantno je bio to, mogli bi tako nazvati, obavještajni odjel, samo što se on kao takav nije mogao unutar policije zvati obavještajni odjel, nego se zvao Odjel za unutarnju kontrolu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato, gospodine Janić, da je Odjel za unutarnju kontrolu vodio disciplinske postupke, bio inicijator i neko tijelo koje je procesuiralo neke stegovne mjere i odgovornosti pripadnika specijalne policije?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Ne, to nije bila nadležnost tog odjela. Po unutarnjem redu Ministarstva unutarnjih poslova, a mogu reći da je takva situacija u potpunosti i danas, ovaj, stegovne postupke pokreću zapovjednici jedinica, odnosno, nadređeni rukovoditelji. Ako je to, na primjer, nekakva policijska postaja, ako neki policajac učini nekakav disciplinski prekršaj, onda postupak stegovni pokreće načelnik policijske postaje. Ako u specijalnoj...

SUDIJA ORIE: Gospodine Janiću...

SVEDOK JANIĆ: Oprostite.

SUDIJA ORIE: Od vas se zahteva da usporite. Što znači da se odnosi i na brzinu govora, ali isto tako i na pauze između pitanja i odgovora i odgovora i pitanja. Molim vas, nastavite.

SVEDOK JANIĆ: U redu. Isto tako, po istom principu, unutar specijalne policije nadležan i ovlašten za pokretanje stegovnih postupaka je zapovjednik pojedine specijalne jedinice. Dakle, on je odgovoran, samostalan je u svom radu, pa između ostalih njegovih

nadležnosti, je i pokretanje stegovnih postupaka za stegovne propuste unutar njegove jedinice. Kada bih, recimo, ja učinio stegovni prekršaj, ja, dakle, nisam bio u tom trenutku u specijalnoj jedinici, tada bi stegovni postupak protiv mene morao pokrenuti načelnik sektora specijalne policije, moj nadređeni rukovoditelj, ne. Ali Odjel unutarnje kontrole nije imao u okviru svog djelokruga rada nikakvu nadležnost ni kompetenciju pokretati stegovne postupke.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio da ovaj dokument uvrstim kao dokaz i da dobijem broj ovako u cjelini.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će postati dokazni predmet Odbrane broj D526.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D526 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ako bismo sada mogli pozvati dokument 3D00-1502.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ono što ćemo sada viditi na ekranu, gospodine Janić, to je uredba Vlade Republike Hrvatske, kojom je utvrđen unutarnji ustroj i način rada Ministarstva unutarnjih poslova.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Za potrebe mog pitanja preveden je dio ove uredbe na koju ću sada referirati. Članak 2 ove uredbe govori o tome kako su ustrojeni pojedini oblici unutar ministarstva. Pa se govori u članku 2 o kabinetu, ured kabineta, sektoru, odjelu i tako dalje. No, mi ćemo se zadržati na sljedećoj stranici, na članku 4 i molio bih sljedeću stranicu ove uredbe, koji članak govori o ustrojstvu jedinice kabineta ministra. Nećemo ulaziti u nadležnost kabineta ministra, no, skrećem pažnju na članak 8 koji govori o Uredu za unutarnju kontrolu. Dakle, molio bih članak 8. To su dvije stranice dalje u hrvatskom tekstu. Vidimo na početku stranice, molim da se uveća gornji dio stranice ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, članak 8 uredbe govori da se unutar kabineta ministra ustrojava Ured za unutarnju kontrolu. Dakle, ova jedinica naziva se Ured, za razliku od jedinice unutar pojedinih jedinica specijalne policije, gdje se naziva Odjel. Pogledajmo što kaže ovaj članak. Dakle: "Ured za unutarnju kontrolu, suradnjom sa svim sektorima Ministarstva, sjedište organizirano prikuplja podatke i izvješća koja ukazuju na razne oblike protuzakonitog ponašanja djelatnika ..." i tako dalje: "Uredom upravlja načelnik." Da li vam je poznat rad ovog ureda pri kabinetu ministra koji se zove slično kao i odjel o kome smo maloprije razgovarali?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Poznat mi je. Takav ured postoji i danas. Isto je smješten u kabinetu ministra. Ovaj, dakle, nadležnost tog ureda, odnosno, odjela danas, je

ista kao što i piše ovdje. On samostalno, dakle, prikuplja podatke, izvješća o svim protuzakonitim ponašanjima djelatnika policije i obavlja operativne provjere, izvješća prikuplja i kada prikupi, onda, dakle, dostavlja na postupanje. Samostalan je u svom radu. On je upravo ... upravo je ... i ne nalazi se unutar strukture policije da bi bio ... da bi ... takav je sustav i danas, da bi bio iznad policije, da bi imao samostalnost u radu i da bi mogao samostalno istraživati nezakonita postupanja policajaca.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li je ovaj Ured za unutarnju kontrolu ustrojen unutar kabineta ministra, u nekoj poziciji subordinacije, kao neki drugostupanjski organ, tijelo, u odnosu na Odjel za unutarnju kontrolu u sektoru specijalne policije?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, dakle, Ured za unutarnju kontrolu kabineta ministra, dakle, on je sasvim samostalan u svom radu. Njega, dakle, Ured ... Odjel unutarnje kontrole specijalne policije mora, dakle, ukoliko bi Odjel za Ured za unutarnju kontrolu zatražio određene podatke, onda i Odjel unutarnje kontrole specijalne policije je dužan dostavljati podatke kao i svaka druga služba unutar Ministarstva unutarnjih poslova unutar policije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio broj za ovaj dokument koji bih uvrstio kao dokaz. Dakle, ovaj dio koji je preveden.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će postati dokazni predmet Odbrane broj D527.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D527 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Zahvaljujem. Ukoliko bismo sada pogledali dokument 65ter, 02452. vidjet ćemo, to je dokument koji će se ubrzo pokazati na ekranu, godišnje izvješće rada Sektora specijalne policije. Ukoliko pređemo na sljedeću stranu, vidjet ćemo da je dokument izdan 22. veljače 1996. godine, da je upućen na ruke ministra unutarnjih poslova, gospodina Jarnjaka i da se radi o izvješću za 1995. godinu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ono što me trenutno zanima u ovom dokumentu, gospodine Janić, to je izvješće koje se odnosi na rad Odjela za unutarnju kontrolu, a to je stranica 8 hrvatskog teksta. Dok čekamo...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: To je stranica 7 ... stranica 8. Donji dio stranice, molim vas da uvećate. Dakle, ovdje se navodi da je Odjel unutarnje kontrole specijalne policije sudjelovao u obavještajno-operativnim pripremama svih akcija i operacija u kojima su sudjelovali pripadnici specijalne policije. Sukladno tome da je ostvarena dobra suradnja

sa obavještajnom upravom Glavnog stožera Hrvatske vojske i službom za zaštitu unutrašnjeg poretka, također i sa MUP-om u pogledu tehnike, uspostavljeni su monitoring centri i tako dalje. Dalje se navodi da je vršena razmjena podataka sa službama u cilju sagledavanja cjelokupne situacije.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, mogu li samo da kažem za zapisnik, kako ne bi kasnije bilo zabune, ovo je jedan od dokumenata koji je podnet sinoć preko samog Tužilaštva, tako da ne bi bilo dupliranja u obeležavanju dokaznih predmeta.

SUDIJA ORIE: Onda pretpostavljam da barem neće biti nikakvih prigovora u ime Odbrane gospodina Markača?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Neće biti nikakvih prigovora, časni Sude, to je sigurno ali je vrlo teško, znate, pratiti svu ovu razmenu.

SUDIJA ORIE: Ne, niko vas ne krivi zato što to niste videli, ako je tačno ono što gospođa Mahindaratne kaže. Nisam još proverio. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vraćamo se na ovo izvješće. Vi se slažete, pretpostavljam, sa navodima izvješća što se tiče rada Odjela za unutarnju kontrolu i to je po vašem mišljenju u skladu sa onim što ste do sada rekli. Je li to tačno?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: To je tačno u potpunosti. Slažem se.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih sada molio da se taj dokument uvrsti, ali prije nego što krenemo dalje, pretpostavljam da je također kolegica uvrstila i ostale djelove ovog izvješća, a to su brojučani prikazi. Okay.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da pogledamo malo dio dokumenta koji se odnosi na brojučane prikaze. To bi bila stranica 0354-9942. Tablica djelatnog sastava specijalne policije Ministarstva unutarnjih poslova u 1995. godini.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: To bi bila sljedeća stranica, gospodine tajniče.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, gospodine Janiću, ovdje vidimo ... ovdje je popis jedinica specijalne policije pri pojedinim policijskim upravama. Zadnja navedena je antiteroristička jedinica *Lučko*. U prvoj koloni navode se brojevi unutarnjeg ustroja, a u drugoj koloni navode se brojke koliko je u trenutku, odnosno, tada u 1995. godini bila popuna tih jedinica. I onda se, također, navodi i nacionalni sastav jedinica specijalne policije. Iz ovoga vidimo da je unutarnji ustroj antiterorističke jedinice *Lučko* bio 190 pripadnika. Da je, zapravo, trenutno popunjeno 75. Možete li nam objasniti što to znači "trenutno popunjeno", obzirom da je izvještaj za 1995. godinu? Da li to znači ... Pustiću vas da to objasnite.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, to znači da je jedinica, dakle, imala po unutarnjem ustroju mogućnost imati 190 maksimalno, ali je kada ... dakle, ako govorimo o AT *Lučko*,

ali je ona tada, u tom trenutku imala je samo 75 zaposlenih specijalaca u jedinici. Dakle, nije bio nijedan više. A još mogu nadodati da od tih 75, obzirom da je završila *Oluja*, prije toga *Bljesak*, bilo je poginulih i ranjenih, rashodi i tih 75 su bili veliki. Tako i u drugim jedinicama, ne.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Koliko je, dakle, po vašem sjećanju bilo pripadnika jedinice *Lučko* koncem kolovoza i tijekom rujna mjeseca 1995. godine? Referiram na vrijeme kada je ... kada su vršene akcije pretrage terena.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, tada ih nije u samoj operaciji ... negdje da ih nije bilo više od pedesetak a kasnije, tijekom pretraga da ih je bilo i manje, oko četrdesetak.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem. Sljedeća stranica govori o pričuvnom sastavu specijalne policije ...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuliću, da li biste imali nešto protiv ako ja postavim jedno pitanje u vezi sa ovom stranicom koja je sada tu ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Naravno da nemam.

SUDIJA ORIE: Samo da vidimo da li je još na ekranu. Da. Vi ste nam nešto ranije objasnili da sastav snaga specijalne policije nije bio određivan ničim drugim nego veštinom. Ali bez obzira na to, iz ove tabele proizilazi da je sastav bio gotovo jednonacionalni. Da li imate možda nekakvo objašnjenje zašto se više od 98 posto snaga sastoji od Hrvata, očigledno, prilikom regrutacije, etnička ili nacionalna pripadnost nije igrala ulogu?

SVEDOK JANIĆ: Imam objašnjenje. Dakle, pripadnici specijalne policije se ne novače. Oni se dobrovoljno javljaju. Dakle, oni se dobrovoljno javljaju i tek ako od, ne znam, koliko dobrovoljaca, ako ispune uvjete, mogu postati pripadnici. Dakle, ako se nisu javili, nisu ni mogli biti pripadnici. To je objašnjenje. Ako se pripadnici drugih nacionalnosti nisu ... unutar hrvatske policije ... nisu javljali, dakle, nisu ni mogli biti primljeni. Zato što je ... isključivo je dobrovoljni kriterij prijavlivanja u specijalnu policiju. Piše se pismena zamolba za testiranje, za pristup. Dakle, čovjek mora podnijet' pismenu zamolbu sa željom da ga se testira da pristupi unutar specijalne policije.

SUDIJA ORIE: A kakvi su to testovi bili?

SVEDOK JANIĆ: To su bili različiti testovi: psihofizička izdržljivost, trčanje, vježbe snage, vježbe eksplozivnosti, vještina gađanja, borilačke vještine i tako u tom smislu.

SUDIJA ORIE: Kada vam je nešto ranije bilo postavljeno pitanje da li je nacionalna ili etnička pripadnost imala bilo kakvu ulogu u svemu tome, naravno, ja bih očekivao da vi kažete – ne, nikakvu ulogu, ali mi smo jedva imali podnosiocima zahteva koji nisu bili hrvatske nacionalnosti ili ti podnosioci zahteva koji nisu bili hrvatske nacionalnosti nisu prošli testove. Ne znam o čemu se tačno radilo, ali to bi bio potpun odgovor, gospodine

Janiću, na pitanje. Naravno, sada vidimo brojeve i ja sam vam zbog toga postavio to pitanje, ali takav odgovor bi bio od veće pomoći Pretresnom veću, a ne samo da se kaže da etnička i nacionalna pripadnost nije igrala nikakvu ulogu. Molim vas, nastavite, gospodine Mikuličiću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da pređemo na stranu 0354-9946 ovog dokumenta. To je predmet prevedenih oblika stručnog usavršavanja djelatnika specijalne policije tijekom 1995. godine.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vi ste nam u vašem uvodu rekli da su ... da je školovanje i usavršavanje pripadnika specijalne policije bila jedna od vrlo važnih zadaća. Iz ovog dokumenta, a ja bih prešao na poslednju stranu tog dokumenta, da ne prolazimo sve te brojke, a to je strana 948, dakle, dvije strane unaprijed, govori se ... da pričekamo ... da, govori se o tome da je tijekom 1995. godine održano 20 tečajeva koje je pohađalo 1.134 djelatnika specijalne policije, 16 seminara, koje je pohađalo 533 djelatnika. Dakle, da je tijekom 1995. godine kroz razne oblike stručnog usavršavanja 1.667 djelatnika specijalne policije i stotinjak pripadnika specijalne policije Ministarstva unutarnjih poslova iz susjedne Republike Herceg-Bosne tada, po odobrenju ministra, pohađalo ove tečajeve. Gospodine Janić, da li je to u skladu sa vašim sjećanjem i znanjem u pogledu održanih tečajeva i brojnosti pohađanja tih tečajeva?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, u potpunosti.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vi, naravno, ukoliko imate potrebu, možete svaki vaš odgovor na moje pitanje objasniti ako smatrate da jednoznačan odgovor nije baš potpun.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, da. Evo, mogu reći da jedan veći dio, pa jedno 60 posto tih seminara, odnosno, tečajeva je vodio moj odjel, ljudi iz tog odjela, tako da sam direktno imao uvid a i osobno sam vodio neke tečajeve, odnosno, sudjelovao na dijelovima predavanja pojedinog tečaja. Tako da sam osobno bio uključen i to je bio vrlo važan segment našega rada i sve vrijeme kada nije bilo, kada ljudi nisu bili uključeni u operacije se, u biti, provodilo na obuci i na provedbi ovakvih seminara i tečajeva.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih da sada pređemo na stranicu 953 ovog dokumenta.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: To je tabelarni prikaz stručne spreme rukovoditelja specijalne policije, o čemu ste isto već nešto govorili. Iz ovog tabelarnog prikaza vidi se koja je stručna sprema zastupljena kod pojedinih pozicija. Pa, tako kod načelnika odjela, u sektoru kod linijskih inspektora, kod zapovjednika, kod pomoćnika i tako dalje. Vidimo da je zastupljena visoka stručna sprema, viša stručna sprema i srednja stručna sprema, dok je najniža stručna sprema zapravo zastupljena u vrlo malom

postotku. Možete li, dakle, potvrditi da je stručna osposobljenost pripadnika specijalne policije bila na jednom iznad prosječnom nivou u odnosu na neke druge službe u Ministarstvu unutarnjih poslova?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, mogu to potvrditi. I bila je unutar specijalne policije jedna, dakle, jedna ... jedan ... jedna situacija gdje se poticalo upisivanje i završavanje fakulteta, obzirom i na propisane školske spreme za pojedina radna mjesta, da se znala desiti situacija da netko je bio postavljen sa rangom manje škole na radno mjesto, i onda je, dakle, taj imao i obavezu završiti školu. Dakle, školovanje na fakultetima se poticalo, omogućavalo, ovaj, i bilo je vrlo intenzivno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Sada pređimo, molim vas, gospodine tajniče, na stranu 958 ovog dokumenta.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Riječ je o tabelarnom prikazu stegovnih postupaka koji su vođeni protiv djelatnika specijalne policije u 1995. godini. Taj tabelarni prikaz sačinjen je na identičan način kao i raniji, dakle, po pojedinim policijskim upravama i posebno za antiterorističku jedinicu *Lučko*. Ovdje vidimo, također, u zadnjoj rubrici, na koju referiram, da je trenutna popunjenost 2.311 djelatnika i onda se navodi postotak i broj provedenih stegovnih postupaka koji su vođeni, lakši i teži. Ukupno, dakle, u 1995. godini protiv pripadnika djelatnika specijalne policije vođeno je 347 disciplinskih postupaka.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Djelatnog sastava.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Djelatnog sastava.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: To je ovaj dio tabele na lijevoj strani. Dio tabele na desnoj strani odnosi se na pričuvni sastav koji je u 1995. godini brojao 2.464 djelatnika i gdje je protiv 349 djelatnika vođen disciplinski ... stegovni postupak. Da li to odgovara i vašem razumjevanju tog stanja u 1995. godini?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Da. To u potpunosti odgovara, ovaj, poznavanju moje situacije iz tog razdoblja. Bilo je dosta disciplinskih postupaka. Održavala se disciplina na takav način. Sud disciplinski je bio, dakle, jedinstven za cijelo Ministarstvo unutarnjih poslova i on je bio izvan specijalne policije. Dakle, on je sudio i ostalim policijskim službenicima, ne samo pripadnicima specijalne policije. Bio je samostalan u svom radu kao i danas. Dakle, nekakav policijski rukovodilac u specijalnoj policiji nije mogao utjecati na donošenje odluke disciplinskog suda. Na zapovjedniku jedinice je bilo da predloži i pokrene stegovni postupak, a disciplinski sud onda je donosio samostalno odluke, odnosno, presude disciplinske.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, Sektor specijalne policije nije imao vlastiti disciplinski sud?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Ne, Sektor specijalne policije nije imao, bio je jedinstveni disciplinski sud. Za ljude iz Ministarstva u sjedištu je bio disciplinski sud u sjedištu a svaka je specijalna jedinica neke policijske uprave, na primjer, osječke, je imala

disciplinski sud u okviru Policijske uprave osječke. Dakle, Zagreb ... zagrebački sud nije mogao kažnjavati specijalce, na primjer, iz Osijeka. Njih je morao kažnjavati disciplinski sud u Policijskoj upravi u Osijeku.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, ovo je procedura kada se radi o disciplinskim prekršajima, prekršajima stege. Međutim ... već ste nešto o tome govorili ali ja vas molim da nam to malo bolje objasnite, kakva je bila procedura ukoliko bi se utvrdilo da je neki pripadnik specijalne policije počinio kazneno djelo, dakle, teži oblik odgovornosti u odnosu na povredu stege, odnosno, prekršaj?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, evo, obzirom da sam još uvijek aktivan u policiji i dakle, svakodnevno se susrećem sa takvim problemima i dan-danas, a i tada, 1995. godine, postupak je isti, nije se ništa mjenjalo. Dakle, ukoliko pripadnik specijalne policije počinio kazneno djelo, na njega se primjenjuju opći propisi, kao i za sve građane. Ako je počinio kazneno djelo koje se goni po službenoj dužnosti i pokrene se istraga, tada se taj djelatnik automatski mora suspendirati, pokreće se stegovni postupak, dakle, to je dio koji radi Ministarstvo unutarnjih poslova a paralelno, dakle, sa disciplinskim postupkom, istražni organi provode kazneni postupak, istragu, odnosno, optužnicu ukoliko se dokaže da je ... dokaže kazneno djelo i onda ga se sudi, odnosno, provodi se istraga nad njim i sudi kao i svakog drugog građanina Republike Hrvatske.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Kada govorite o tome da se provodi istraga, da li pri tome mislite na sudsku istragu?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Mislim na ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Redovni sudovi.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, mislim da istragu provode redovni sudovi uz pomoć kriminalističke policije, ne. Ukoliko ne radi sud svaki ... sve detalje kriminalističke, odnosno, istrage, dio istražnih radnji provodi kriminalistička policija, ne - koja je potpuno nezavisna u svom radu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Nakon tako provedene sudske istrage, postoje dvije mogućnosti. Ili da se istraga obustavi, jer nema dokaza ili drugi razlozi ili da se podigne od strane državnog odvjetništva optužnica protiv određenog pojedinca. Da li je to točno?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: To je točno, da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I nakon podignute optužnice, na redu je postupak pred kaznenim sudom?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je. Da. Ukoliko čovjek, dakle, bude osuđen za kazneno djelo, tada automatski prestaje radni odnos u državnoj službi. Ukoliko ga, na primjer, sud oslobodi optužnice, dakle, proglasi ga da nije kriv, ako je u tom trenutku disciplinski postupak gotov, onda u slučaju da je disciplinski postupak bio ... odluka disciplinskog postupka, prestanak službe, tada čovjek ima pravo pokrenuti upravni postupak i onda ... dešavalo se u praksi da temeljem tih upravnih postupaka čovjek bude vraćen ponovo na rad u policiju. A ako ga sud nije disciplinski, mislim, osudio na

prestanak radnog odnosa, onda su neke blaže kazne koje ne utječu dalje na njegov posao unutar policije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio da se ovaj dokument uvrsti kao dokaz u sudski spis. Dakle, dokument 65ter, 02452.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Nema prigovora. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će postati dokazni predmet Odbrane broj D528.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D528 primljen je u spis. Da li mogu da postavim jedno pitanje, gospodine Mikuličiću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Naravno.

SUDIJA ORIE: Sada imamo prilično detaljan pogled na disciplinske mere koje su preduzimane protiv pripadnika specijalne policije. Koliko policijskih istraga je, po vašem mišljenju, dovelo do podizanja optužnica protiv pripadnika specijalnih policijskih jedinica?

SVEDOK JANIĆ: Nemam ... nemam te podatke.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite, gospodine Mikuličiću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih dokument 65ter, broj 05000.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vidimo ovaj dokument koji je sačinjen u Sektoru specijalne policije 11. siječnja 1996. godine. Dostavljen je na ruke gospodina Markača a riječ je o godišnjem izvješću Odjela unutarnje kontrole za 1995. godinu. U tom dokumentu govori se da je Odjel unutarnje kontrole tijekom 1995. godine radio, zapravo, na četiri segmenta poslova. Pa je tako radio na obavještajno-operativnim pripremama operacija u kojima su sudjelovali djelatnici specijalne policije. Možete li nam reći iz vlastitog iskustva ili znanja na koji način ste vi, prilikom odlaska u određenu operaciju, dobili pripremu za tu operaciju a pri tome mislim u odnosu na podatke: što vas čeka na terenu, kakav eventualno brojčani sastav neprijatelja, naoružanje i tako dalje?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Evo, prije svake operacije, ovaj, dakle, imali smo radne dogovore na kojima se dogovarala taktika, način djelovanja unutar naše zone odgovornosti u nekoj od operacija. Na tim pripremnim sastancima ili ovaj ... kako se to zvalo, sad ne mogu se točno sjetiti – ima neko ime posebno – ovaj, kada se razgovaralo o taktici djelovanja, uvijek je, dakle, na tim sastancima jedan dio sastanka bio ... bila je prezentacija čovjeka iz Odjela unutarnje kontrole, koji nam je prezentirao kompletnu obavještajnu situaciju i izvršio obavještajno-operativne pripreme svih zapovjednika, u smislu davanja obavještajnih podataka o neprijatelju i o njihovom borbenom rasporedu,

ljudstvu, tehnicima, položajima i svim ostalim podacima koji su postojali. Zatim su nam oni te podatke davali. Oni su bili zaduženi za izradu i tih zemljovida sa tim gdje su bili upisani ti obavještajni podaci, kako bi mi, kada smo, dakle, kretali imali na zemljovidu prikazan neprijateljski raspored. Uglavnom, mogu potvrditi ovo njihovo godišnje izvješće da je ... da su oni radili upravo te poslove i da su kod svih operacija bili ... dakle, vršili su tu ulogu jednog, ono što u vojsci radi obavještajna služba, već kako se zove, to su oni, u biti, radili kod nas u potpunosti, ne.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala vam na odgovoru. Možete li nam pojasniti, referiram na točku 2, gdje se navodi da se Odjel unutarnje kontrole brinuo i o sigurnosnoj zaštiti jedinica specijalne policije. O čemu se tu radi?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, ja ... onako bih mogao reći možda da su djelatnici odjela brinuli o ... dakle, radili su procjene ugroženosti objekata specijalne policije u kojima se jedinica nalazila. Radili su obavještajnu zaštitu. Radili su procjenu sigurnosti, dakle, naših položaja na kojima je bila raspoređena specijalna policija. To bi, recimo, bilo objašnjenje te točke.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Razumijem. Točka 3: "Stručno osposobljavanje djelatnika Odjela unutarnje kontrole, kao i zapovjednika izvidničko-operativnih skupina". Možete li nam to malo pojasniti? Koja je to aktivnost?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Sve izvidničke ... Dakle, prikupljanje informacija i obrada tih obavještajnih informacija koje je radio Odjel, nije samo ... dakle, te informacije se nisu samo dobivale od drugih obavještajnih službi unutar strukture Hrvatske vojske, tajne službe ili ostalo, nego smo mi, također, u svakoj specijalnoj jedinici imali izvidničko-operativnu skupinu koja je bila zadužena za prikupljanje, dakle, neposredno izvidom ... bila je zadužena za prikupljanje obavještajnih podataka o neprijatelju, a Odjel unutarnje kontrole je operativno vodio te skupine i obučavao je te skupine i naravno, koristio te podatke sa svim ostalim podacima.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Razumijem. Kontinuirano ... U točki 4 se navodi da je Odjel unutarnje kontrole kontinuirano pratio stanje radne stege, međuljudskih odnosa, odnosa među djelatnicima i zapovjednom strukturom, te ukazivao na određene probleme djelatnika specijalne policije. Recite nam ... Ovdje se spominje radna stega, a maloprije ste nam govorili o tome da Odjel unutarnje kontrole nije vodio nikakove stegovne postupke. Kako da shvatimo ovaj zadatak?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, Odjel unutarnje kontrole je, po opisu svojih poslova, dakle i u praksi ono što sam ja vidio i svjedočio svakodnevno, on je, u biti, statistički pratio podatke o stegovnim propustima. Dakle, Odjel je dobivao na korištenje petnaestodnevna izvješća zapovjednika specijalnih jedinica i onda u djelu koji se odnosio na stegovne postupke, stegovne neurednosti, on je, dakle, obrađivao te djelove tih petnaestodневnih ili nekih drugih izvješća i radio je, dakle, statističke pokazatelje i analize za načelnike, za načelnika Sektora, za mene, za zapovjednike jedinica. Odnosno, ako bi Odjel tijekom svog rada saznao, na primjer, da je neko izvršio neki disciplinski propust a zapovjednik nije poduzeo određeni disciplinski postupak, jer možda nije znao

za to, onda bi Odjel preko načelnika Sektora upozorio zapovjednika da je neko počinio neki prekršaj. Ali to bi bila i zadaća za mene da sam saznao, dakle, to ne bi bila posebno zadaća Odjela. I meni, da sam saznao, bila bi mi obaveza izvjestiti da je neko nešto počinio da ga se kazni, ne.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Razumijem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ukoliko bismo prešli na stranicu 715 ovog dokumenta, a to je ... jedna, dvije ... treća stranica u odnosu na početak. Dakle, još dvije stranice dalje. Točka 4, u gornjem dijelu stranice, točka 4 ... u gornjem dijelu stranice. Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ovdje se navodi, gospodine Janić, da je Odjel unutarnje kontrole kontinuiranim praćenjem rada jedinica specijalne policije i sustavom izvješćivanja Odjela unutarnje kontrole, dakle, da je postignut jedan stalni uvid u stanje u jedinicama kako bi se preventivno djelovalo na rad istih. Odjel je ukazivao na nedostatke u radu, na odnose među djelatnicima, na stegovnu problematiku, pratio je razvoj ustroja i kontaktirao sa drugim službama u pogledu redovnog i izvanrednog obnašanja zadaća. Gospodine Janić, da li imate vaš komentar na ovaj dio izvješća Odjela unutarnje kontrole? Da li on odgovora vašem sjećanju i znanju?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, upravo ovdje što i piše, to je Odjel, između ostalih, i radio. Dakle, kada je Odjel tijekom svog rada dobio nekakav podatak da je neko nešto učinio, tada je izvještavao svojom linijom zapovjednika jedinice da poduzme određene stegovne postupke. Dakle, to je... To mi se čini da je isto kao i ono maloprije što sam govorio.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio da se ovaj dokument uvede u spis. Dakle, 65ter, 05000.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će postati dokazni predmet Odbrane broj D529.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D529 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Možemo li sada da pogledamo nedavno uvedeni dokument P587 na ekranu. Inače, to je 65ter; 03342, ukoliko još nije uveden pod brojem P.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Maloprije, gospodine Janić, imali ste priliku vidjeti ovu zapovjed od 15. studenog 1995. godine koja je upućena na ruke načelnika policijskih uprava, načelniku Sektora specijalne policije, zapovjedniku antiterorističke

jedinice *Lučko* i zapovjedniku zrakoplovne jedinice. Dakle, zapovjed je od gospodina Markača i ona se odnosi na pitanje stege o kojoj ste vi već govorili. Možete li mi potvrditi da iz ove zapovjedi također proizilazi ono što ste nam rekli, da su za provedbu stege bili nadležni i ovlašteni zapovjednici jedinica?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, to mogu potvrditi. Dakle, zapovjednici jedinica su bili samostalni u svom radu u potpunosti i dakle, oni su bili odgovorni za održavanje, provedbu stege i ako se desi prekršaj stege, za pokretanje, ovaj, disciplinskih postupaka. Dakle, oni su bili nadležni. To je bila njihova nadležnost.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Mene zanima još jedan aspekt ovog dokumenta. On je, dakle, izdan od strane Sektora specijalne policije. No, ako pogledamo uvod dokumenta u kom se kaže da je: "Po izvršenoj rasčlambi stanja radne stege unutar ustrojstvenih jedinica Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske...", koja sjednica je, dakle, održana na kolegiju ministra, gospodina Jarnjaka "...a glede otklanjanja uočenih nepravilnosti u radu i ponašanju pripadnika djelatnog i pričuvnog sustava ...", donosi se ta zapovjed. Da li mi možete potvrditi, gospodine Janić, da je, dakle, riječ o tome da je zapovjed bila upućena, kako specijalnoj policiji, tako i svim ostalim sektorima Ministarstva unutarnjih poslova?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Ako je to bilo na kolegiju ministra, na kolegiju ...

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Gospodine predsjedavajući, ulažem prigovor. Nema indikacija da je ovo upućeno u bilo koju drugu jedinicu. To je nešto što je upućeno jedinicama specijalne policije na osnovu ovog naređenja.

SUDIJA ORIE: Ovde piše svim načelnicima uprava policije ... i da onda bude uručeno specijalnim jedinicama policije, dakle, bar nije bio direktno upućeno specijalnim jedinicama policije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ili isključivo.

SUDIJA ORIE: Ili... da, ne kaže se ... kome je još morao da se uruči, pored ovih specijalnih jedinica policije. Ali, čini se da je manji problem. Gospodine Mišetiću, imate li nešto što je jako važno?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ne mislim da je vrlo važno, ali to je nešto o čemu sam želilo da obavjestim Pretresno veće, obzirom da smo u toku pauze razgovarali sa Tužiteljstvom u vezi prevoda jedne riječi iz tog paragrafa koja se odnosi na originalni prevod fraze koja je ovde prevedena kao "u operaciji", što je prevod za koji mislimo da stvara zabunu. Mislimo da bi pravi prevod trebao biti "u radu i ponašanju" i da je to, zapravo, bio predmet te konfuzije između Tužilaštva i Odbrane, a mi ćemo verovatno tražiti razjašnjenje prevoda. Samo da bi zapisnik bio kompletan, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Pretpostavljam da strane zajedno mogu da pronađu resurse koji će dovesti do tačnog prevoda ovog izraza.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Tako je, časni Sude. Hvala vam.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite, gospodine Mikuličiću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Janić, molim vas da nastavite sa vašim objašnjenjem. Rekli ste da je ta zapovjed, zapravo, posljedica održanog kolegija. Možete li nam to objasniti?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Kada ministar drži kolegij, onda se, dakle, odluke kolegija odnose na sve policijske službe unutar Ministarstva unutarnjih poslova. Kako su u tom trenutku 1995. godine bile tri operativne službe Ministarstva unutarnjih poslova, dakle, temeljne ... Sektor temeljne policije, Sektor kriminalističke policije i Sektor specijalne, odluke kolegija su se odnosile na sve tri službe.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li na ovu vašu tvrdnju upućuje i prvi naslovnik ove zapovjedi a to su načelnici policijskih uprava?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Dakle, u policijskim upravama su, osim specijalnih jedinica, bile i temeljna i krim - policija, granična policija a načelnik je bio šef svima njima.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio dokument...

prevodioci: Prevodioci najljubaznije mole svedoka da ponovi svoj poslednji odgovor.

SUDIJA ORIE: Molim vas, ponovite svoj poslednji odgovor, jer prevodioci nisu stigli da ga prevedu. Rekli ste da je načelnik bio... i iza toga nemamo prevoda.

SVEDOK JANIĆ: Da, rekao sam da je načelnik policijske uprave bio šef i specijalnoj jedinici svojoj, ali je bio šef i svim drugim policijama unutar svoje policijske uprave. Dakle, bio je šef i temeljnoj policiji i kriminalističkoj policiji i specijalnoj policiji.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite, gospodine Mikuličiću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude. Sad da vidimo malo kako je funkcionirala stega u praksi, pa bih molio jedan dokument, to je 65ter, 05225.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ovo je dokument iz listopada 1995. godine, izdan od strane gospodina Markača, koji je upućen na ruke načelnika Policijske uprave zadarsko-kninske sa naznakom da se treba uručiti zapovjedniku jedinice specijalne

policije pri toj upravi, i svrha je da se traži provjera određene informacije. Dalje se kaže da je pristigla službena zabilješka u Sektor specijalne policije iz Policijske postaje u Gračacu u kojoj je navedeno da su 17. rujna 1995. godine uočena četiri djelatnika specijalne policije sa vozilom tih i tih registarskih oznaka kako se udaljavaju sa mjesta na kom je zapaljena obiteljska kuća i štala sa sijenom. Provjerom je utvrđeno da vozilo registarskih oznaka koje su navedene se nalazi na korištenju u Policijskoj upravi zadarsko-kninskoj i zbog toga se traži provjera. Po vašem sjećanju, da li je to bio jedan od načina na koji se je u praksi formaliziralo pitanje stega i unutar sektora specijalne policije?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Točno. General je u tom smislu bio vrlo rigorozan i očito tu informaciju, odnosno, bilješku iz Policijske postaje Gračac, zapovjednik specijalne jedinice nije imao, i sustav je bio takav da ukoliko je informacija prvo stigla u Sektor specijalne policije, da onda Sektor specijalne policije prosljeđuje na ovakav način zapovjedniku te specijalne jedinice na daljnje postupanje, obzirom na njegovu nadležnost da samostalno pokreće stegovne ... prvo, vjerojatno, utvrdi činjenice a nakon toga, ukoliko su činjenice pokazale da je neko nešto napravio, onda se pokreće stegovni postupak.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih dokazni broj za ovaj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsjedavajući, samo za zapisnik želim da kažem da je ovo je jedan od dokumenata koji je ponuđen preko Tužilaštva sinoć. Za zapisnik, to je dokument broj 12 na spisku, gospodine predsjedavajući, kako ne bi bilo nikakve zabune. Na kraju ove današnje sednice, ako budemo imali vremena, reći ću koji su dokumenti ponuđeni u spis sa tog spiska.

SUDIJA ORIE: Da. A zatim biste mogli da ih skinite sa spiska ili da ih označite na spisku na takav način da gospodin sekretar ne dodeli duple brojeve istom dokumentu. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D530.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D530 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih dokument 65ter, broj 05227.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vidimo ovdje izvješće koje je sačinjeno u Policijskoj upravi zadarsko-kninskoj u jedinici specijalne policije sa datumom 4. listopada 1995. godine. Upućeno je Sektoru specijalne policije. Izdatnik dokumenta je zapovjednik jedinice specijalne policije, gospodin Vrsaljko i u ovom izvješću se navodi da je ono posljedica traženja koje smo upravo vidjeli od strane Sektor specijalne policije, gospodina Markača i da se referira da je izvršena provjera tog traženja i tih činjenica i da je nepobitno utvrđeno da je počinitelj paljevine u selu Potkorina, kućni broj neodređen, dakle, bez broja, izvesni Ivan Kovač, djelatnik specijalne ... jedinice specijalne policije Policijske uprave zadarsko-kninske. I sad, dalje se opisuje što je utvrđeno. Da je utvrđeno

kako je on bio u društvu sa još trojicom pripadnika specijalne jedinice, da su svratili u selo i gdje je on, zapravo, zapalio taj stambeni ... odnosno, taj objekat, da drugi nisu sudjelovali u tome i da je protiv njega izrečena stegovna mjera, gdje je razriješen dužnosti vođe specijalističke grupe i da je kažnjen sa 10 posto plaće, odnosno, osobnog dohotka. Navodi se da je za prijestupnika utvrđena olakotna okolnost da do sada nije imao nekih prekršaja i da je zadaće izvršavao savjesno i kvalitetno. Da li ovo, gospodine Janić, zapravo, je na tragu vaše tvrdnje o tome da su zapovjednici jedinica specijalne policije bili ti koji su bili ovlašteni i nadležni za stegu u jedinicama?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, to potvrđuje upravo to, da su oni samostalno pokretali disciplinske postupke, odnosno, za neke kategorije postupaka su mogli i donositi odluke. Dakle, neke su mogli samostalno kažnjavati, za neke vrste prekršaja, a za neke su pokretali postupke da sud donese presudu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vi ste na neki način predvidjeli moje sljedeće pitanje. Obzirom da je ovdje riječ o radnji koja, barem, *prima vista*, na prvi pogled ima i obilježje kaznenog djela, ugrožavanja sigurnosti ljudi i imovine, da li je bilo moguće, pretpostavljam da za konkretan slučaj ne znate, da se paralelno sa stegovnim postupkom podnese i kaznena prijava nadležnom državnom odvjetništvu i da se onda kroz strukturu sudbene vlasti u Republici Hrvatskoj postupak vodi neovisno o stegovnom postupku?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, upravo tako. Ovaj, ovo jedno sa drugim nema nekakve direktne veze, ne. Policija je u ovom slučaju, ne znam da li je ili nije, ali je mogla provesti istražne radnje i podneti kaznenu prijavu neovisno o odluci zapovjednika, odnosno, provedenom disciplinskom postupku. Dakle, jedan i drugi postupak nisu vezani. Oni su vezani tek ako se podnese kaznena prijava a nije podnesen disciplinski postupak. Dakle, tek tad su oni vezani, u smislu da ako je podnesena kaznena prijava, onda postupak, ukoliko nije podnesen, mora bit obavezno podnesen.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala vam na ovom objašnjenju.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio broj za ovaj dokument radi uvođenja u sudski spis.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsjedavajući, u stvari, ovo je još jedan dokument koji je podnet. Izgleda kao da smo gospodin Mikuličić i ja na istoj stranici.

SUDIJA ORIE: Izgleda da delite zajednički interes u određenim stvarima. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D531.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D531 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da li mogu da postavim jedno pitanje radi razjašnjenja. Gospodine Janiću, vi ste ... rekli ste nekoliko puta da je mogla biti podneta krivična prijava. Šta je odlučujući faktor da li je krivično delo izvršeno, bez obzira da li je podnesena krivična prijava? Da li se radi o krivičnoj prijavi od strane žrtve ili prijavi policajca koji se bavi istragom? Možete li nam reći šta bi pokrenulo podnošenja krivične prijave?

SVEDOK JANIĆ: Da, evo sad ću objasniti. Obzirom da je taj dokument stigao iz Policijske postaje Gračac, dakle, koja ima svog načelnika, ona u svom sastavu ima i kriminalističku policiju i temeljnu policiju. Ona je bila potpuno samostalna i autonomna da procjeni težinu djela i da podnese kaznenu prijavu. Jer to što su oni poslali zabilješku u Sektor specijalne policije to nema nikakve veze sa time što su oni mogli da su htjeli ili da su imali dokaze ili da je nešto ukazivalo na kazneno djelo, da oni podnesu kaznenu prijavu preko svoje policijske uprave lokalno nadležnom sudu na njihovom području. To bi iniciralo kazneni postupak - Policijska postaja u Gračacu. A da li su oni pokrenuli u ovom slučaju, ja ne znam.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite, gospodine Mikuličiću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala. Zamolio bih Tajništvo da nam pokaže dokument 3D00-1467.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dok čekamo ovaj dokument, mi smo razgovarali tokom našeg jutrošnjeg razgovora o tome da se je unutar specijalne policije ... Sektora specijalne policije vršila obuka specijalnosti i tečajevi razni i tako dalje. Ovaj dokument s početka 1995. godine koji je upućen gospodinu Markaču i koji dokument sadrži podatke o tome koji su sve ... koja je sve nastava bila održana. Pa, između ostaloga, na stranici 14 ovog dokumenta se u poglavlju pod rimskim brojem XI "Teorijske stručne teme, ukupno 20 sati", govori o tome da su se, između ostalog, izučavala i pitanja Međunarodnog ratnog prava. To je nešto što ste vi već spomenuli. Dakle, možete li potvrditi da je takova situacija bila prisutna u Sektoru specijalne policije i uoči *Operacije Oluja* tijekom 1995. godine?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, mogu potvrditi apsolutno. Ovaj, u svakom seminaru ili tečaju koji se provodio, osim ukoliko nije bio neki specijalistički, na primjer, za ronioce ili nešto, ovi koji ... recimo, ovaj seminar ovdje ispred mene, koji gledam, je bio seminar za rukovoditelje u specijalnoj policiji i sastavni dio nastave na tom tečaju, između ostalih tema, bilo je i Međunarodno ratno pravo, koje se izučavalo, obzirom da smo u tom trenutku bili u ratu i prije toga. A znali smo da je Hrvatska bila još u jednom velikom dijelu okupirana, da sljede ratne operacije, dakle, bilo je ... bilo je normalno da proučavamo i da se ljudi osposobljavaju u poznavanju Međunarodnog ratnog prava.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ukoliko okrenemo sljedeću stranicu a to je stranica 15, vi ste spomenuli da je Hrvatska bila u ratu i da su se očekivale ratne

operacije, na stranici 15 vidimo poglavlje pod rimskim brojem XII gdje su, zapravo, izučavana pitanja o ...

SUDIJA ORIE: Gospodine ... Gospodine Mikuličiću, gledam čitav ovaj dokument kako je učitao u sistem elektronske sudnice, i na engleskom jeziku sam pronašao dokument od tri stranice ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, ja ...

SUDIJA ORIE: ... što mi predstavlja određeni problem da dođem do 15. stranice.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da. To je moja greška, časni Sude. Stranica broj 15 nije prevedena, ali to je ... imamo samo djelimičan prijevod, ali za ove namjene riječ je o samo, u stvari, nekoliko riječi u njemu koje su izbrisane za potrebe zapisnika i onda ćemo ga prevesti što je prije moguće.

SUDIJA ORIE: Da. Zbog prijema u spis, naravno zavisi od dostupnosti engleskog prevoda, iako mi ponekad uvodimo, ali onda tražimo da nas obavestite kada je engleski prevod...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: ... (*preklapanje govornika*) ... Ja sam svjestan toga, časni Sude. Hvala vam za ...

SUDIJA ORIE:... učitao u sistem elektronske sudnice.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Pod paragrafom rimski XII, riječ je o 10 sati nastave koja se odnosi na Hrvatsku vojsku a to je ustroj i namjena vojske hrvatske, uporaba rodova Hrvatske vojske i sustav zapovjedanja. Da li je to na tragu onoga što ste rekli da je Hrvatska u ratu, da predstoje ratne operacija i odnos, dakle, prema Hrvatskoj vojsci?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, oko toga ... Oko ovoga bih mogao reći, da, obzirom da smo i dotadašnje ratne operacije a i planirane, radili pod zapovjedništvom Hrvatske vojske, dakle, bili smo sastavni dio ukupnih snaga koje su sudjelovale u svim operacijama, bili smo, dakle, dio vojnih operacija, naravno da smo morali poznavati ustroj, sustav zapovjedanja, sustav veze, oznake, znakove, simbole i sve ostalo što je bilo vezano na Hrvatsku vojsku, kako bi zajednički mogli i sudjelovati u tim operacijama. Ukoliko to ne bi poznavali, naravno, ne bi ni mogli sudjelovati.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

SUDIJA ORIE: Samo trenutak, molim vas.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih, dakle, predložio da se ovaj dokument, bez ovog zadnjeg dijela, koji nije preveden, jer smo, zapravo, dobili odgovor na zapisnik, uvede kao dokaz. Znači, to su tri stranice dokumenta.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, mogu li samo istaći da je postavljeno nekoliko pitanja na osnovu stranica koja nisu na raspolaganju i da čekamo prevod. Nemam prigovor na to da se ceo dokument ponudi u spis, tako da imamo koristi od celog dokumenta.

SUDIJA ORIE: U redu. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet Odbrane broj D532.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D532 primljen je u spis. Gospodine Mikuličiću, morate da obavestite gospođu Mahindaratne čim kompletan prevod bude učitani u sistem elektronske sudnice. Gospođu Mahindaratne, od tog trenutka imate još dva dana da nas obavestite kakav je vaš stav, da li i dalje nećete imati bilo kakav prigovor protiv prijema, ili će se vaš stav promeniti. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Uzgred budi rečeno, gledam na sat. Ne znam da li je pametno da sada nastavimo?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Imam samo još jedan dokument i završit ću s ovom temom.

SUDIJA ORIE: U redu, onda je možda bolje da to prvo završimo, ako imate samo taj jedan dokument.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U redu. Molim dokument 65ter, 03055.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Janić, pripadnici specijalne policije koji su sudjelovali u operacijama zajedno sa Hrvatskom vojskom u oslobođenju okupiranog dijela Republike Hrvatske u 1995. godini, vidimo u vašem svjedočenju da su bili osposobljeni i u pitanjima Međunarodnog ratnog prava. Da li ovo što vidite na ekranu, a to je jedna knjižica o pravilima ponašanja za borce, da li možete potvrditi da je takova knjižica o osnovnim pravilima ponašanja u borbenim djelatnostima bila na uvidu i dodjeljena svakom pojedincu unutar Sektora specijalne policije?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Da, mogu potvrditi. Ta je knjižica bila temelj i za prethodnu obuku ali je i neposredno pred operacije svaki pripadnik specijalne policije dobio osobno taj primjerak i bio je osobno dužan se upoznati sa sadržajem i dakle, svaki pripadnik je imao knjižicu i pravila ponašanja za borce.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih da se ovaj dokument uvede kao dokaz u spis, i nakon toga mislim da je dobro vrijeme za pauzu.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući. Ne znam da li je ... vidim samo naslovnu stranicu. Pretpostavljam da se cela knjižica predlaže u spis i da će biti obezbeđen prevod?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Mislim da mora postojati prijevod, jer je to dokument Tužiteljstva sa spiska po Pravilu 65ter.

SUDIJA ORIE: Pa, imamo prednost ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: ... moram da dam ... (*preklapanje govornika*) ... prijevod, ali ...

SUDIJA ORIE: ...kad su u pitanju tehnička sredstva. Vidim da je u originalu na BHS-u to dokument od 46 stranica, a u izvoru dodataka, vidim samo originalne gde obično postoji prevod, čini se u dodatnom polju. To je engleski ERN broj. I piše da postoji prevod, prevod na engleski jezik. A na engleskom dokument nosi oznaku ERN ET-0206-6448, a zatim ERN 0206-6449, što sugerise da je 46 stranica sa BHS-u prevedeno na jednu stranicu na engleski jezik, što me pomalo iznenađuje. Gospodine sekretare, da li sam pogrešno...

sekretar: Ne, časni Sude, to je tačno. I, zapravo, engleski prevod je sada na ekranu.

SUDIJA ORIE: To je sada na ekranu. Hajde da pogledamo. Da, to potvrđuje da imamo jednu stranicu nerevidiranog prevoda. Kada bih mogao za 30 sekundi da da dobijem sve detalje o tome šta se nalazi u sistemu elektronske sudnice, onda ja očekujem od strana da se do te mere upoznaju sa sistemom, tako da ne moraju da kažu – to je 65ter broj, dakle, trebalo bi da postoji prevod, samo proverite i potvrdite to, mislim, ako je potrebno, zajedno sa svojim referentima predmeta. Ja, nažalost, nemam referenta koji bi mi pomogao u ovom trenutku. A takođe vidim da je onaj original koji sam video ranije na ekranu, dokument na BHS-u. Video sam, zapravo, dva različita, koliko sam ja shvatio. Video sam jedan sa crvenim krstom, ali sam ranije video jedan, ili možda nismo videli celu ... ne, video sam nešto drugo.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U stvari ...

SUDIJA ORIE: Imamo dve različite verzije barem sa istim naslovom, a ja sada gledam na dva ekrana ispred sebe, na jednom imamo sliku, a na drugom imamo amblem Crvenog krsta. To može biti druga stranica istog dokumenta. Gospodine Mikuličiću, vi bi trebalo

da se pobrinete da dobijemo prevod ovog dokumenta i da se učita u sistem elektronske sudnice. U međuvremenu, gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D533.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D533 primljen je u spis pod istim uslovom - da obavestite gospođu Mahindaratne kada prevod bude učitao, a vi, gospođu Mahindaratne, onda imate opet dva dana da biste objasnili svoj stav, mada moram da priznam da niste zauzeli stav, tako da ne možete ni da ga promenite. Potrebno je samo napomenuti da niste znali da postoji prevod na engleski jezik.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: To je tako, gospodine predsedavajući. Međutim, ovaj dokument ne čini se da je sporan dokument, tako da neću imati prigovor na prijem u spis, ali bila bih zahvalna ako Odbrana može da obezbedi prevod.

SUDIJA ORIE: Onda mogu sa sigurnošću da kažem da imate dva dana kada budete primili prevod.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, ako mogu, ako mogu?

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ovo je dokument sa spiska po Pravilu 65ter. Ali, to je dokument Tužiteljstva, tako da bi trebalo da ima...

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: ...prijevod. Mi ne bi trebalo da dodajemo prijevod dokumentima Tužiteljstva.

SUDIJA ORIE: Ne, vi ste savršeno u pravu. Pogrešno sam, u stvari, ja ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U redu.

SUDIJA ORIE: ... razumeo ono što ste rekli kada ste rekli da je to dokument sa spiska po Pravilu 65ter.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Prethodni dokument je druga priča. To je bilo ...

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: ...kako to...

SUDIJA ORIE: Da, da ponekad ... Dakle, gospođu Mahindaratne, imate zadatak.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, koliko se ja razumem u sistem, a ne želim da trošim vreme oko ovog pitanja na bilo koji način, ali kada dobijemo ovako velike dokumente, mi ne zahtevamo prevod celog dokumenta, ali s obzirom da Odbrana predlaže ovaj dokument kao dokazni predmet u spis, mislim da je prikladno da Odbrana podnese zahtev za...

SUDIJA ORIE: Da... dozvolite mi da zaustavim ovu diskusiju u ovom trenutku. Jer ovo je stvarno pitanje ko bi trebalo da traži od službe za prevođenje da se dokument prevede. A to je vrsta pitanja o kojoj sam uvek spreman da razgovaram sa stranama u 7.00 ujutro, ili 22.00 noću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ili vikendom.

SUDIJA ORIE: Da, vikendom je u redu. Privatni život je... mada ne uvek ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ali, časni Sude...

SUDIJA ORIE: ...ali to je ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: ...u ovom dokumentu ima dosta slika, tako da ga neće biti teško prevesti.

SUDIJA ORIE: Da. Imam jedno pitanje. Video sam amblem Crvenog krsta na jednom od njih. Da li je to ikada objavio Crveni krst, jer onda bi mogla postojati engleska verzija istog dokumenta na raspolaganju. Ne znam. Ali, to je samo ...

TUŽILAC TIEGER: Samo jedna napomena, časni Sude, amblem je na drugoj... to je na drugoj stranici iza dokumenta koji sada gledate. Dakle, ja mislim da se ne radi o dva različita dokumenta, ali ovo... bez obzira da li je važno ili ne, ta slika se, izgleda, preklapa preko amblema Crvenog krsta koji ste videli ranije.

SUDIJA ORIE: Da. Ako je to dokument Crvenog krsta, onda barem postoji mogućnost da dokument već postoji na engleskom jeziku. Imate 20 minuta da vidite da li možete da rešite ovo pitanje. Mi nastavljamo u 13.00 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, možete da nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude. Ja bih molio Tajništvo dokument broj 65ter, 3966.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ono što ćemo sada vidjeti na ekranu, gospodine Janić, je zapisnik sa sastanka predsjednika Republike Hrvatske, doktora Franje Tuđmana, sa izaslanstvom Ministarstva obrane i visokim vojnim dužnosnicima, koji je održan 17. srpnja 1995. godine na Brijunima. Na tom sastanku bio je prisutan i general Markač. A ovdje referiram na stranicu 48 ovog zapisnika, odnosno to je ERN stranica 0132-4928. Mi, naravno, nećemo analizirati zapisnik sa ovog sastanka, nego ćemo se samo usredotočiti na temu koja je nama interesantna u ovom trenutku, a to je tema zadatka, dužnosti i postupanja specijalne policije. Dakle, te zgrade, na tom sastanku, gospodin Markač je uzeo riječ, i u svom obraćanju gospodin Markač je upozorio na to...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja ću se ispričati, jer sam referirao na krivu stranicu, na nju ćemo se vratiti kasnije. A za sada bih molio stranicu 0132-4961, a to je stranica 27 zapisnika. Ispričavam se zbog ove pogreške.

prevodioci: Molimo zastupnika da ponovi broj stranice.

SUDIJA ORIE: Molim vas, ponovite broj stranice.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: To je 27. stranica transkripta i nosi ERN oznaku broj 0132-4961. To je ta. Dakle, ovdje je gospodin Markač uzeo riječ na sastanku i obratio se predsjedniku republike u pogledu upotrebe i namjene jedinica specijalne namjene. I on je rekao da mora postojati jedna taktička rezerva brzopokretnih snaga specijalne namjene koja, uz dobru upotrebu i dobru prosudbu stožera ... sljedeća stranica, 28. ... se može upotrijebiti na bilo kojem dijelu Republike Hrvatske: "Te snage..." govori dalje gospodin Markač "su u nekoliko sada ključnih velikih operacija, vojnih, pokazale da su spremne i mobilne, i što je najvažnije, da u kratkom vremenu, od šest do deset sati, cjelokupni svoj sustav dižu i dovode na očekujuće rejone". Na kraju svojeg obraćanja, a to je stranica 30, ERN broj 0132-4964, gospodin Markač završava svoju diskusiju i kaže: "Gospodine predsjedniče...", obraćajući se predsjedniku Tuđmanu "...cijenim da smo spremni za izvršenje bilo koje zadaće ali upozoravam da nam se treba dati namjenska zadaća." Gospodine Janić, po vašem znanju i shvaćanju, možete li nam objasniti kako ste vi u specijalnoj policiji tumačili namjensku zadaću?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, namjenska bi zadaća značilo da se uvažavaju posebnosti u spremnostima i sposobnostima specijalne policije, a to je posljedica jednog dugotrajnog sustava obučavanja, obuke i iskustva do tada već stečenog u ranijim operacijama, gdje je specijalna policija imala status elitne, čvrste postrojbe koja je sposobna obavljati najteže zadaće u najtežim uvjetima, kao što su planinski uvjeti, teško prohodni tereni, zimski uvjeti, dakle, uvjeti u kojima druge postrojbe vojne nisu mogle vršiti manevre velikim snagama po takvom prostoru. Specijalna policija je svojom obukom i svojim načinom rada do tada pokazala i dakle, ovdje je izrečena spremnost da takve složene namjenske zadaće odrađuje i ubuduće. Takva zadaća se kasnije i desila u *Oluji*. Dakle, upravo na tom principu, djelovanja u teško prohodnim planinskim uvjetima sa velikim snagama, takvu operaciju su mogle izvesti samo elitne postrojbe, specijalne, kao što je bila naša.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ako sada pređemo na stranicu 48 ovog zapisnika, a to je ERN broj 0132-4982, vidimo da je to dio diskusije predsjednika Tuđmana, gdje on kaže, osvrćući se na diskusiju generala Markača na tom sastanku: "General Markač je spomenuo problem specijalnih snaga unutarnjih poslova. One su uopće, kada nije bilo drugih zakonskih i ustavnih mogućnosti, kao što znate ... počeo sam stvarati Hrvatsku vojsku iz redova Ministarstva i posebno Specijalne snage Ministarstva unutarnjih poslova su odigrale važnu ulogu u svim operacijama koje smo do sada imali. Ali, kod toga, isto tako, moramo biti realni. Mi ne trebamo stvarati od specijalnih snaga Ministarstva unutarnjih poslova posebnu paralelnu vojsku. Prema tome, one neka zadrže za sada ovu fizionomiju koju imaju do oslobođenja, do završetka rata i u Hrvatskoj i u Bosni, a onda ćemo razmotriti definitivno, a do tada, znači, onakve kakve jesu, znači, stavljati im takve zadaće u okviru zajedničkih operacija koje mogu izvršiti a mogu izvršiti i te kako, čak u stanovitom smislu i bolje nego neke druge jedinice."

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li ćete se složiti sa mnom, gospodine Janić, da iz citata ovih diskusija proizilazi da je i u samom državnom vrhu, pri tom mislim na predsjednika Tuđmana i ministre koji su prisustvovali sastanku, dakle da je na neki način utvrđena fizionomija i pozicija specijalnih snaga Ministarstva unutrašnjih poslova, kao jedne namjenske formacije za izvršenje točno određenih zadataka?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, mogao bih tako reći da je... da je, dakle, državni vrh na čelu sa predsjednikom, dakle, imao informacije o specijalnoj policiji i da su uvažavali naše dotadašnje ratne rezultate, da su definitivno, dakle, cijenili doprinos ... kvalitetno da su cijenili doprinos specijalne policije do tada u domovinskom ratu, i da su procjenjivali da, obzirom da su nakon ... da je bilo planirano potpuno oslobađanje Hrvatske ... hrvatskih okupiranih područja i bile su planirane operacije. Dakle, iz ovog proizilazi da... jedan zaključak - da se u okviru tih operacija posebno, obzirom na stručnost i sposobnost specijalne policije, mora na njih računati kao na ozbiljnu postrojbu za posebne namjene, koja mora dobiti namjensku zadaću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala vam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Mogu li dobiti broj za ovaj dokument, molim vas?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D534.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D534 usvaja se u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih sada 65ter, 04484.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Prije nego što porazgovaramo o ovom dokumentu, gospodine Janić, sad idemo na jednu temu, a to je uoči *Operacije Oluja*;

položaj, zadaci i situacija vezano uz jedinice specijalne policije. Riječ je o području Velebita. Molim vas, da nam u nekoliko rečenica, uvažavajući vrijeme koje nam stoji na raspolaganju, opišete kakav je bio, dakle, zadatak specijalne policije i njihov smještaj na Velebitu, ne samo uoči *Operacije Oluja*, nego gledajući unazad dvije, pa čak i tri godine?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Evo, pokušaću biti kratak. Vi znate da su okupirana područja bila vrlo blizu obale i postojala je samo jedna komunikacija koja je spajala sjeverni dio Hrvatske sa južnim. To je bila magistrala. Dakle, jedina komunikacija je cesta koja je išla neposredno uz planinu Velebit. Apsolutno je postojala potreba zaštite te komunikacije od napada Srba koji su se nalazili preko Velebita i imali su mogućnost napada na tu komunikaciju. Obzirom na specifičnosti Velebita, teške uvjete djelovanja na planinskom području, takav zadatak je dobila specijalna policija da već od 1992. godine, dakle, od područja Gospića pa sve do južnoga Velebita zaposjedne Velebit sa zadaćom da brani jedinu cestu koja je spajala sjevernu i južnu Hrvatsku od mogućeg presjecanja te komunikacije, i dakle, od 1992. godine zaposjednuti su položaji na Velebitu u akciji koja se zvala, kodno ime *Poskok 1*, pa je kasnije prerasla u *Poskok 2*. Specijalna policija imala je, dakle, liniju obrane od sjevernog Velebita do južnog, i ta linija je više-manje, uz neke izmjene nakon akcije *Maslenica*, ostala do *Oluje*. I to je bila polazna ... polazna točka specijalne policije u samoj *Oluji*, ta linija obrane koja je bila na Velebitu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Recite nam gdje je bila baza specijalne policije neposredno prije *Operacije Oluja* i kroz to vrijeme?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Mislite baza...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zapovjedništvo?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Zapovjedništvo. Zapovjedništvo snaga specijalne policije na Velebitu ... koje su bile raspoređene na Velebitu, bilo je nekoliko ... ovaj, glavna baza logistička bila je u Lukovome Šugarju, to je mjesto neposredno ispod Velebita, na obali, a zapovjedništvo snaga na Velebitu nalazilo se na jednom dijelu Velebita. Mislim da se zvalo Libinje. To je bilo izmješteno zapovjedno mjesto koje je zapovjedalo snagama specijalne policije na Velebitu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Možete li nam reći kakav je to kraj? Je li to naseljeno područje? Dajte nam neku ilustraciju područja o kojem govorimo?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Dakle, Velebit je najveća hrvatska planina. Vrlo surova. Vrlo su teški uvjeti života. Uopće nije naseljena, dakle, nema jednog stanovnika. Posebno je teška za boravak i rad u zimskim uvjetima, jer su zime dugačke. Ima puno snijega i teški su vremenski uvjeti. I boravkom ... boravkom kroz te godine na Velebitu, specijalna policija je stekla veliko iskustvo u djelovanju ... u taktici djelovanja u teško prohodnim planinskim područjima. Stekla su se velika iskustva u obrani ... u obrani, dakle, na liniji obrane. I to su bila, dakle, ta dvo-trogodišnja iskustva djelovanja na Velebitu i obrane Velebita. Dakle, bila su podloga u taktičkom smislu za kasnije uspjehe u *Operaciji Oluja* koja je slijedila.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Na koji način ste rješavali probleme logistike, dakle: dobave hrane, naoružanja, materijala, sve ono što treba za uspostavu jednog normalnog funkcioniranja jedinice?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Mi smo imali na Velebitu vlastitu logističku bazu i logističku službu na koju se naslanjala cjelokupna logistička služba Ministarstva unutarnjih poslova. Dakle: Odjeli operativne tehnike, Ministarstvo unutarnjih poslova, Odjel za nabavku, Odjel materijalno-finansijskih poslova. Dakle, nismo mi samostalno to radili, nego uz njihovu pomoć. A snage na Velebitu su se logistički opskrbljivale u početku ... ma, u početku najviše a kasnije i do kraja, imali smo, obzirom na teško prohodne terene, dakle, konji su bili najjednostavnije, najpraktičnije sredstvo logističke podrške. Imali smo i vlastite helikoptere koji su nam prevozili logistiku, opremu, ljude, smjenu, hranu. Međutim, često su bili loši vremenski uvjeti, tako da su nam konji bili jedina ... jedini način prijevoza logistike i opskrbe jedinica.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, ako sam vas dobro shvatio, jedinice specijalne policije na tom području Velebita uoči *Operacije Oluja*, boravile su jedno duže vrijeme. Koliko otprilike?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Mislite na borbeni raspored ili na pripreme za *Oluju*?

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Pripreme?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Aha. Već tijekom sedmog mjeseca, koliko sam upoznat, bio sam i osobno tamo, bila je jedna ... mi smo mislili da će to biti stvarna akcija koja je kasnije bila kao *Oluja*, ne znam sad, mislim da 29. sedmi, 27. sedmi, tada smo sa cjelokupnim snagama bili na Velebitu i sa zadatkom da, dakle, u okviru naše zone odgovornosti dobili smo ciljeve operacije, koji su bili slični ili isti kao i nakon toga u samoj *Operaciji Oluja*. Nakon dva, tri dana boravka na samome Velebitu, ta, ovaj, operacija je opozvana. Sad, ja ne znam da li je to bila ... da li se to tretiralo kao vježba ili ne znam kako, međutim, to su bile ... to su bile ... mogli bi nazvat "generalna proba *Operacije Oluja*", da bi nakon toga ... imali smo jednu raščlambu, analizu o toj takozvanoj akciji koja nije sprovedena, obzirom da smo i u tom trenutku, dakle, na vrh Velebita, na početnim položajima za operaciju, da je bilo preko 2.000 ljudi, oprema, topništvo i sve, kao da je prava akcija, i iz toga smo izvukli određene pouke; zaštita sustava veze, određene taktičke zaključke smo izvukli koje smo kasnije koristili u fazi pripreme za stvarnu *Oluju* i u samoj izvedbi *Operacije Oluja*.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ako bismo mogli okrenuti drugu stranicu ovog dokumenta koji se nalazi na ekranu. Pri tome skrećem pažnju da je naziv ovog dokumenta rukom pisan i navodi se da je to zapovjed za *Oluju* generalu Mladenu Markaču. Međutim, riječ je, dakle, o dokumentu iz 26. lipnja 1995. godine.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ja pretpostavljam, a vi ćete me ispraviti ukoliko griješim, da je upravo riječ o onome što ste maloprije govorili. Dakle, to je dokument Glavnog stožera Hrvatske vojske – u to vrijeme načelnik Glavnog stožera bio je general Janko Bobetko – koji je dostavljen zapovjedniku specijalnih postrojbi Ministarstva unutarnjih poslova, general-pukovniku Mladenu Markaču. Dakle, ovim dokumentom

zapovjeda se specijalnim snagama Ministarstva unutarnjih poslova da sa operativne osnovice na području Velebita ... i sad se navode lokacije koje ćemo kasnije vidjeti i na mapi, na karti, dakle, zapovjeda se izvesti napadna djelovanja sa ciljem ovladavanja područjem: Mali Golić, Sveti Rok, Gračac, Prezid. I specificirano je da se treba presjeći prometnica koja vodi od Gospića prema Gračacu u dijelu Sveti Rok – Štikada, da treba zauzeti radiorelejni objekt na Čelavcu, da treba staviti pod nadzor prijevoj i tunel na Prezidu i da se treba spojiti sa snagama Zbornog područja Split i staviti pod nadzor prometnicu Jasenica – Zaton – Muškovci – Prezid.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Druga strana ove zapovjedi. Molim vas da okrenemo stranicu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Načelnik Bobetko dalje zapovjeda da ovu operaciju treba izvesti u dvije etape u ukupnom trajanju od tri dana. I tada se razrađuje što treba napraviti u prvoj etapi a što u drugoj. Navodi se u točki 3 da ostale snage trebaju izvoditi aktivnu obranu a u slučaju da se postigne povoljna taktička situacija, da treba izvoditi i napadna djelovanja radi ugrožavanja prometnice koja ide od Medaka prema Svetom Roku. Kaže se da treba koordinirati rad sa zapovjedništvom Zbornog područja Split, sa izdvojenim zapovjednim mjestom u Zadru i zapovjedništvom Sedme gardijske brigade. "Snage specijalne policije moraju biti spremne do 29. lipnja u pet sati". I ta je zapovjed vidimo dostavljena na znanje zapovjednicima Zbornih područja Split i Gospić. Dakle, riječ je o zapovjedi koja je, da tako kažem, vas i 2.000 specijalaca dovela na Velebit koncem lipnja? Očekivala se operacija. Do nje nije došlo i vi ste povučeni sa Velebita, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Upravo tako. Ja se ispričavam. Maloprije kada sam govorio, pogriješio sam datum za mjesec dana. Govorio sam o sedmom mjesecu a bio je šesti. Lipanj je bio a ne srpanj, tako da bih se ispravio tu. Da, to je bila ... to je bila za tu operaciju koja nije provedena. Mi smo tada bili uvjereni da je to ... da se ide u tu operaciju. Bili smo potpuno spremni i po datumu i po satu i po pripremi za zadatke koji su ovdje napisani. Bili smo potpuno spremni za tu akciju.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vi primjećujete, pretpostavljam, kao i ja, i vjerojatno svi u sudnici, da se u ovoj zapovjedi nigdje eksplicite ne spominje riječ *Oluja* ili akcija *Oluja*?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne, ne.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Mogu li dobiti broj za ovaj dokument, molim vas?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D535.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D535 usvaja se u spis. Mogu li vam postaviti jedno pitanje, gospodine Janiću. Ono što mi ovde vidimo je da general Janko Bobetko izdaje naređenja, on je vojna vlast, izdaje naređenje gospodinu Markaču koji je u Ministarstvu unutarnjih poslova. Ne radi se o zahtevu. To je naređenje sa dosta operativnih detalja, u kom se kaže šta da se radi, kada da se to uradi i kojim redosledom. Možete li da nam objasnite kako jedan vojni komandant izdaje naređenja komandantu policije kako da razmesti svoje snage i šta treba da se uradi?

SVEDOK JANIĆ: Mogu. Specijalna policija je u to vrijeme bila dio oružanih snaga Republike Hrvatske, i obzirom da se radilo o vojnoj operaciji, zapovjede za sve vojne operacije izdavao je, dakle, jedinstveno načelnik Glavnog stožera Hrvatske vojske. Naravno, da je vjerojatno ministar bio upoznat i dao suglasnost na tako nešto, ja sad ne vidim dokumenta, ali zapovjedi ... dakle, rat se vodio iz jednog centra, iz Glavnog stožera Hrvatske vojske. Naravno, da je sve operacije ratne, pa i ovu, morao dati jedan zapovjednik. Mi smo bili samo dio naših oružanih snaga, bez obzira što smo bili i policija. Ali u tom trenutku smo bili dio oružanih snaga.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, ja ću malo kasnije postaviti pitanja na tu temu. To je moja namjera.

SUDIJA ORIE: Onda ću sačekati i videti. Palo mi je to napamet, ali ponekad postavljajući pitanje možete da mi čitate misli, što je ponekad prednost za zastupnika bilo koje strane. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude. Možemo li dobiti dokument 3D00-1421.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Rekli ste, gospodine Janić, da ste bili u pripravnosti, međutim, da ste onda povučeni sa Velebita. Pred vama na ekranu je dokument Glavnog stožera Hrvatske vojske od 29. lipnja, dakle, tri dana nakon ovog dokumenta kojeg smo upravo gledali. On je također izdan od načelnika Glavnog stožera, Janka Bobetka, upućen gospodinu Markaču, u kojem se kaže: "Temeljem novonastale situacije povećane snage specijalnih postrojbi Ministarstva unutarnjih poslova angažiranih po mojoj zapovjedi..." i sad se navodi broj i datum "...odmah povući u bazu." I ta je zapovjed dostavljena, također, zapovjedniku Zbornog područja Split i Zbornog područja Gospić. Da li to odgovara stanju stvari koje ste vi na terenu vidjeli?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, upravo je to. To se upravo desilo tada, povlačenje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I vi ste se tada povukli. Možete li nam reći što se događalo poslije?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Svaka jedinica, dakle...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Pardon.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih moli broj D za ovaj dokument.

SVEDOK JANIĆ: Mogu ja ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D536.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D536 usvaja se u spis. Postavili ste pitanje svedoku. Ili je možda bolje da se dokumentu da broj.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da. Ne.

SUDIJA ORIE: Šta ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ne. Zaboravio sam ...

SUDIJA ORIE: To piše u transkriptu. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Izvinjavam se zbog konfuzije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, nakon ove odluke generala Bobetka o povlačenju snaga sa Velebita, vi ste se povukli. Šta se dalje događalo? Sad se već nalazimo u početku mjeseca srpnja 1995. godine.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Dakle, sve su je jedinice povukle u svoje matične policijske uprave, osim onih koje su bile na zadatku čuvanja linija obrane na samome Velebitu. Nakon toga ... nakon toga su sljedile određene pripreme, jer je bilo neminovno da do operacije dolazi. Sljedile su određene taktičke pripreme. Izviđanja su se radila sa područja Velebita, dakle, one izvidničko-operativne skupine koje smo spominjali maloprije, su izviđale područje, prikupljale obavještajne podatke o neprijateljskom rasporedu, dakle, aktivno se je izviđala neprijateljska linija, prikupljali su se podaci, radile su se obavještajne analize i planirala se operacija.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U ovoj operaciji, vidjeli smo, rekli ste bilo je oko 2.000 specijalaca na Velebitu. Na koji način se formirala ta borbena skupina?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, mi smo to zvali skupne snage, ili mogu se nazvati ... danas se to zovu "namjenski organizirane snage" u stručnom vojnom terminu. Dakle, jedinice su živjele i radile samostalno na području svoje policijske uprave, obavljale redovne zadaće. Kada se je ukazala potreba, kao što je bila u tom slučaju, dakle, tada na temelju prosudbe o broju potrebnih snaga za neku od operacija, tada je Sektor specijalne policije, dakle, na temelju te procjene, pozvao određeni broj jedinica u određenom broju. Ako je to trebalo 2.000 ljudi, dakle, tada je, ne znam, pozvao 15 jedinica sa 150 ili 200 ljudi. I tada su se, u tom trenutku ustrojile skupne snage pod jednim zapovjedništvom i sa jednom namjenom. I one su odradile jednu od zadaća, namjensku, i kada je zadaća

završila, te namjenske ili skupne snage su prestale postojati, one su se u tom trenutku raspustile i jedinice su se vratile u bazu u svoje županije, odnosno, policijske uprave, i nastavile su raditi svoje normalne redovne poslove.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, ako smo dobro shvatili, barem ja, iz 19 policijskih uprava unutar kojih su se nalazile i jedinice specijalne policije i iz antiterorističke jedinice *Lučko*, pozvan je određeni broj ljudi koji su onda formirali tu jedinicu, nazovimo je, skupnih snaga ...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: ...i koja je tada funkcionirala kao jedna posebno izdvojena skupna snaga sa određenim zadatkom. Da li je to točno?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Upravo tako.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Kada bi se, dakle, formirale te skupne snage, pod čijim zapovjedništvom unutar Sektora specijalne policije su se one nalazile?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: One su se nalazile pod operativnim zapovjedništvom načelnika Sektora specijalne policije. Naravno, u vertikalni zapovjedanja bio je i general Markač [u transkriptu piše Čermak] kao prvi čovjek specijalne policije, ali operativno, dakle, operativno rukovođenje skupnim snagama bilo je u nadležnosti načelnika Sektora specijalne policije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, nisu svi specijalci iz cijele Hrvatske postali dio skupnih snaga, nego je jedan broj ostao u svojim matičnim policijskim upravama. Pod čijim su oni bili zapovjedništvom?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Oni su, dakle, ako su ostali, dakle, na području svoje policijske uprave, bili su pod zapovjedništvom svog načelnika policijske uprave. I još bih htio ovdje nadodati da nisu svi bili, dakle, pozvani u skupne snage, jer smo mi još u tom trenutku imali položaje na hrvatskom jugu oko Prevlake, poluotoka Prevlake. Imali smo dio snaga koje su bile još uvijek na području Zapadne Slavonije nakon *Operacije Bljesak*, tako da i nisu fizički mogli svi biti pozvani. Evo, to je to.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Razumijem. E sad, pitanje finansija...

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, u pitanju su, zapravo, tri pitanja. Gospodin Mikuličić kaže da nisu sve specijalne policijske jedinice bile deo ove zajedničke grupe, da su neke od njih ostale u svojim policijskim upravama, zar ne, i onda postavlja pitanje pod čijom komandom su bili ti pripadnici policije. Dakle, postoje dva pitanja koja unapred pretpostavljaju ...

SUDIJA ORIE: Da. A onda je svedok, naravno, uspostavio redosled, koji se onda malo izgubio tokom pitanja. On je rekao dok su ostali sa svojim policijskim upravama. Dakle,

taj mali poremećaj u pitanju je zatim korigovao svedok. Ima li bilo šta drugo, gospođo Mahindaratne?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U stvari, ja ne razumem u čemu je vaš problem, gospođo Mahindaratne.

SUDIJA ORIE: Da, izvolite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, zabrinuta sam jer svedoku nije data prilika da odgovori. U stvari, postojala je odvojena ... to je bila odvojena grupa i mislim da su reči bile ... sad sam zaboravila. Ali radilo se o policijskim jedinicama koje su bile pripojene policijskoj upravi ali su, u stvari, bile odvojene od Sektora policije. To...

SUDIJA ORIE: Da. Da, nisam imao problema da razumem pitanja i očigledno pretpostavljam iz odgovora da ni svedok nije imao problema. Iako mogu postojati neke kritike na pitanje, jer nije jasno na koje se pripadnike misli, da li na one koji su ostali ili na one koji nisu ostali. Međutim, svedok je to savršeno pojasnio. Ali, gospodine Cayley, možda vi imate drugačije ...

ADVOKAT CAYLEY: Ne, časni Sude. Nemam komentar na ovo. Mislim da je greška u transkriptu.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT CAYLEY: Radi se o 93. stranici, u 5. redu, piše "general Čermak" a svedok je rekao "general Markač".

SUDIJA ORIE: Moram da pogledam transkript.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: To, naravno, jeste zabrinjavajuće, ako mogu dodati.

SUDIJA ORIE: Da, razumem to. Dozvolite mi da ponovo proverim. Stranica 93, red 5. Ponovo ću pročitati. Ne znam da li je prevod ili ... ne mogu da kažem. Ja ću ... gospodine Janiću, vaš odgovor ... odgovor koji ste dali ... i to je bio oko komande nad grupom koju je formirao Sektor specijalne policije, i vi ste rekli da su pod operativnom komandom načelnika Sektora specijalne policije. Naravno, ako pogledate lanac komandovanja, isto tako postoji general, i koliko se sećam, rekli ste da se radi o generalu Markaču, a ne o generalu Čermaku, kako piše u transkriptu. Da li sam to pravilno razumeo?

SVEDOK JANIĆ: Naravno. General Markač. Generala Čermaka nisam spomenuo.

SUDIJA ORIE: U redu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Mogu li nastaviti, časni Sude? Hvala.

SUDIJA ORIE: Da, možete. Ali moram da vam kažem da su mi potrebna tri minuta da pročitam odluku. Dakle, ostalo vam je tri minuta.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Pa, onda ću postaviti jedno ili dva pitanja.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Pretpostavljam da je to jasno. Kada se jedinice specijalne policije nalaze unutar policijske uprave kojoj pripadaju, njihovo financiranje vrši se iz sredstava te policijske uprave, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Upravo to. Dakle, jedna policijska uprava je samostalna. Ona ima svoj budžet, svoj finansijski budžet za tekuću godinu iz koje se i ta specijalna jedinica te uprave ...

prevodioci: Primedba prevodilaca: da li mogu oba svedokova mikrofona da budu uključena. Ne možemo da ga čujemo. Hvala vam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Trebate upalit mikrofona, ovaj drugi.

SUDIJA ORIE: Da.

SVEDOK JANIĆ: Ispričavam se. Da ponovim. Dakle, svaka specijalna jedinica je dio neke od policijskih uprava, koja ima svoj godišnji budžet i koja sve svoje logističke i materijalne potrebe ostvaruje iz tog budžeta jedne od policijskih uprava.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Međutim, kada se formiraju ove skupne snage, na koji način se tada vrši finansiranje potreba tih skupnih snaga? Da li one tada imaju svoj poseban budžet?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Kada se ustroje skupne snage specijalne policije, tada ... nemaju one svoj vlastiti, nego služba, dakle, materijalno-finansijska uprava ... Uprava materijalno-finansijskih poslova Ministarstva unutarnjih poslova brine o logističkim potrebama skupnih snaga, preko naše logističke službe koja to dostavlja fizički: hranu, materijale. Ali, mi nismo imali vlastiti budžet ili vlastita sredstva, nego je Ministarstvo unutarnjih poslova preko Uprave materijalno-finansijskih poslova kupovalo materijale, hranu i svu logističku potrebu za nas, u situaciji kada smo bili skupne snage.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, više ne policijske uprave, matične policijske uprave za pripadnike snaga koje izvorno potiču iz tih uprava?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine, vi ste...

prevodioci: Može li branilac da ponovi pitanje. Prevodilac nije razumeo sintaksu, hvala.

SUDIJA ORIE: Možete li da ponovite pitanje, jer prevodilac ima poteškoća da vas sledi.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Vidim.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Moje pitanje je bilo, pa da ga ponovimo: dakle, u situaciji kada bi se formirale skupne snage, tada više pripadnike iz pojedinih policijskih uprava, koji su priključeni skupnim snagama, ne bi financirale matične policijske uprave, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Mislim da bih sada mogao da završim sa svojim pitanjima, časni Sude, u skladu sa vašim savjetom.

SUDIJA ORIE: Da. Hvala vam. Pre nego što pročitam ovu ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Izvinjavam se, mislim za danas.

SUDIJA ORIE: Da, da, da. Tako sam vas i shvatio, gospodine Mikuličiću. Pre nego što pročitam odluku, mislim da nije potrebno da svedok prisustvuje. Gospodine Janiću, želeo bih ... ne, ne. Da li mogu ... da, pre nego što napustite sudnicu, hteo bih da vas uputim da ne treba da razgovarate ni sa kim o svom svedočenju, bilo ovom koje ste već dali ili onom koje ćete tek da date i želeli bismo da vas vidimo sutra ujutru 9.00 časova u istoj sudnici. Hvala.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: A sada ću vam saopštiti odluku Pretresnog veća o predlogu Tužilaštva za svedočenje putem video-konferencijske veze, kao i za podnošenje izjava po Pravilu 92ter i dokaznih predmeta koji se odnose na svedoka 53. Pretresno veće odlaže svoju odluku u odnosu na deo predloga koji se bavi dostavljanjem izjave svedoka i jednog dokaznog predmeta u skladu s Pravilom 92ter do trenutka kada će svedok da svedoči. Ova odluka odnosi se samo na deo zahteva za svedočenje svedok 53 putem video-konferencijske veze. Predloženi datum svedočenja je 17. jul 2008. godine. Odbrane trojice optuženih odgovorile su 9. i 10. jula da se ne protive delu zahteva u kom se traži svedočenje putem video-konferencijske veze. Prema Pravilu 81bis Pravilnika o postupku i dokazima ovog Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, Pretresno veće može da naloži da se postupak vodi putem video-konferencijske veze, ako je to u skladu sa interesima pravde. Kao što je ranije Pretresno veće odredilo, standard za primenu Pravila 81bis je ispunjen ako svedok nije u mogućnosti da dođe na sud, i ako je svedočenje dovoljno važno, da ne bi bilo pravedno prema strani koja zahteva da se ne dozvoli, i ukoliko optuženi nisu oštećeni u svom pravu da se suoče sa svedokom. Tužilaštvo tvrdi da svedok nije u mogućnosti da dođe u Hag da svedoči zbog problema sa leđima. Prema lekarskom uverenju u prilogu predloga Tužilaštva, zbog tih problema svedok 53 ne može da putuje. Pretresno veće prihvata da svedok nije u mogućnosti da dođe pred sud. Nakon što je pregledalo dve izjave koje je svedok dao 2003. i 2007. godine, Pretresno veće prihvata da je svedočenje dovoljno važno i da ne bi bilo pravedno prema Tužilaštvu da mu se ne omogući da izvede svedoka. I na kraju, Odbrana ne tvrdi, a

ni Pretresno veće ne nalazi da će optuženi imati predrasude kada se suoči sa svedokom, na šta ima pravo, ukoliko se obezbedi svedočenje preko video-linka. Iz gorenavedenih razloga, Pretresno veće zaključuje da je u skladu sa interesima pravde da se svedočenje svedoka 53 sasluša putem video-konferencijske veze i odobrava zahtev. Pretresno veće zahteva da sekretar napravi neophodne aranžmane za svedočenje preko video-konferencijskog linka za ili oko 17. jula, 2008. godine. Ovim se zaključuje odluka Pretresnog veća. Što se tiče svedoka 172, još nisam ... Pretresno veće još uvek nije pripremlilo odluku, barem ne toliko detaljno kao što sam upravo pročitao za svedoka 53. Međutim, prvo smo želeli da pogledamo koji su prigovori Odbrane gospodina Gotovine u odnosu na saslušanja svedoka 172 putem video linka. U međuvremenu, Pretresno veće je razmatralo i došlo do zaključka da će odobriti predlog u vezi sa svedočenjem svedok 172 putem video linka. I ja sam ovo sada rekao za zapisnik uglavnom kako bi se pomoglo sekretaru u pripremanju za to svedočenje. Slično ... kao odluka koju sam pročitao za svedoka 53, pripremićemo i za svedoka 172. I sada završavamo sa radom i nastavljamo sutra.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Izvolite, gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se, gospodine predsedavajući, pre nego što završimo, mogu li službeno da zatražim da dokumenti koji smo podneli juče preko samog Tužilaštva budu primljeni u spis? Nakon što završimo, ja ću se sastati sa gospodinom sekretarom i napomenuti koje dokumente treba izostaviti iz...

SUDIJA ORIE: Da. Naravno, gospođo Mahindaratne, nemojte biti iznenađeni ako Pretresno veće obično želi da pogleda ove dokumente pre nego što donesemo bilo kakve odluke u vezi sa tim, dakle, u redu je što ste izabrali efikasan način da ih ponudite u spis, ali ne možemo doneti odluku u ovom trenutku pre nego što pogledamo dokumenta.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući, samo sam htela da napravim formalni...

SUDIJA ORIE: Mislite na formalni zahtev?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Tako je, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: U redu. Formalni zahtev je sada u zapisniku, i spisak je ponovo podnesen.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Da li je podnesen sekretaru na uobičajen način ili ste samo rekli nama?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: To je podneto, gospodine predsedavajući, *e-mailom* sekretaru, a ja ne znam da li će se to smatrati dovoljno službenim podnošenjem. Mislim da se prema dosadašnjoj proceduri smatra da je podneto.

SUDIJA ORIE: Naravno, ako smo tada garantovali ovakav pristup, trebalo bi da bude negde u zapisniku koji su dokumenti o kojima smo, zapravo, govorili i zbog toga ... ali mislim da je praksa bila da sekretar podnese spisak na koji je već dodao dokazne brojeve, a zatim kada Pretresno veće donese odluku da se uvrste u spis, onda sekretar podnosi konačan spisak, tako da svi znamo o čemu smo govorili. Gospodine Kuzmanoviću?

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Časni Sude, mogu li da predložim, s obzirom na činjenicu da su neka dokumenta koja koristimo tokom unakrsnog ispitivanja već na spisku, mi ćemo da sačekamo kraj svedočenja gospodina Janića, tako da možemo da vidimo šta je dupliranje, i onda na taj način možemo da izbegnemo dupliranje, a možemo imati priliku da pogledamo sami dokumente?

SUDIJA ORIE: Nemam problem sa tim, s obzirom da bi to moglo da bude praktično rešenje. Ipak, treba da budemo svesni da onda radimo na osnovu pretpostavke da će ovi dokumenti biti primljeni, jer u suprotnom, ako se budemo bavili tim pitanjem kada gospodin Janić ode, naravno, onda je suviše kasno da mu se postavljaju bilo kakva pitanja u odnosu na ta dokumenta. Ako su to razumele sve strane, onda iz praktičnih razloga da bi se izbeglo dupliranje, ne bih prigovarao. Ima li još nešto?

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, gospodine predsedavajući. Hvala.

SUDIJA ORIE: Onda završavamo do sutra, u petak, 11. jula u 9.00 časova, u sudnici broj 2.

Sednica je završena u 13.50 h.

Nastavlja se u petak, 11. jula 2008. godine u 9.00 h.

